

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Cpr/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719205130
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719205130.11

Medzitýmny rozsudok

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobkyne: G.. D. Q., H.. H., A.. XX.XX.XXXX, D. XXX/XX, XXX XX Q. O., E. X., zast. Advokátska kancelária Krnáč s.r.o., Námestie slobody 2, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Stredná odborná škola Veľký Krtíš, IČO: 37890051, Poľná 10, 990 01 Veľký Krtíš, zast. Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kostová, advokátka, Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru Okamžitým skončením pracovného pomeru, takto

rozhodol:

I. Dôvod na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru Okamžitým skončením pracovného pomeru, vyhotoveným dňa 27.08.2019, je d a n ý .

II. O trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým súd rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.10.2019 domáhala určenia, že (i) okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 27.08.2019 je neplatné, pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovanou naďalej trvá; (ii) žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi náhradu mzdy v sume jej priemerného zárobku a to odo dňa, keď doručila žalovanej, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď jej žalovaná umožní pokračovať v práci a domáhala sa aj (iii) náhrady trov konania.

2. V žalobe žalobkyňa uviedla, že dňa 01.09.2012 uzavrela so žalovanou pracovnú zmluvu. S účinnosťou od 01.09.2018 bola žalobkyňa menovaná do funkcie zástupkyne riaditeľky žalovanej. Od 25.06.2019 ostala žalobkyňa práceneschopná (ďalej aj len ako „PN“) a to až do dňa 21.07.2019. Ukončenie PN zaslala žalovanej listom zo dňa 19.07.2019 a tento list prevzala žalovaná 22.07.2019. Dňa 19.07.2019 žalobkyňa zaslala žalovanej taktiež list - Oznámenie o čerpaní dovolenky, spolu s dovolenkovým lístkom, ktorý žalovaná taktiež prevzala dňa 22.07.2019. Dňa 30.07.2019, keď sa žalobkyňa vrátila z dovolenky, našla si v schránke oznámenie o uložení zásielky, ktorú zásielku jej zaslala žalovaná. Žalobkyňa poukazuje na odbernú lehotu na predmetnej zásielke, ktorú žalovaná určila na 5 kalendárnych dní. Z uvedeného dôvodu sa žalobkyňa k obsahu predmetnej zásielky nedostala, nakoľko v odbernej lehote určenej žalovanou, bola žalobkyňa na dovolenke v zahraničí. Dňa 31.07.2019 žalobkyňa zaslala žalovanej list s názvom: Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti a preukaz o trvaní dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 31.07.2019, ktorý žalovaná prevzala dňa 01.08.2019. Dňa 14.08.2019 žalobkyňa prevzala list od žalovanej, v ktorom žalovaná zaslala žalobkyňi výplatnú pásku za mesiac júl 2019. Z výplatnej pásky sa žalobkyňa dozvedela, že žalovaná udelila žalobkyňi sedem dní neospravedlnenej absencie a zároveň, že jej bola krátená dovolenka. Dňa 15.08.2019 žalobkyňa zaslala žalovanej list s názvom: Žiadosť o vysvetlenie zo dňa 15.08.2019, v ktorej je uvedené, že udeleniu neospravedlnenej absencie nerozumie, pretože doporučeným listom zo dňa 19.07.2019 jej zaslala dovolenkový lístok a oznámila čerpanie dovolenky, pretože jej do 30.06.2019 nebola zamestnávateľom

určená, a tým dodržala ustanovenia Zákonníka práce. Jedná sa o minuloročnú dovolenku, ktorá je vyčíslená aj na predmetnej výplatnej páske. Tento doporučený list žalovaná prevzala dňa 22.07.2019. Žiadala preto o prehodnotenie udelenia neospravedlnenej absencie. Dňa 28.08.2019 prišiel zástupca riaditeľa žalovanej - pán U. L. spolu s ďalšími dvomi kolegami žalobkyne, priamo pred dvere bytu žalobkyne a pod nátlakom nútili žalobkyňu podpísať doručenie Okamžitého skončenia pracovného pomeru, pričom žalobkyňa z dôvodu konania týchto osôb pociťovala dôvodnú obavu o svoje zdravie a život, čo oznámila aj príslušným orgánom činným v trestnom konaní. Dňa 30.08.2019 žalobkyňa v sídle žalovanej osobne prevzala dokument: Okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27.08.2019, č. 00452/2019 (ďalej ako „Okamžité skončenie pracovného pomeru“), v ktorom bolo uvedené: „Ako zamestnávateľ Vám týmto oznamujem v zmysle ust. § 68 ods. 1 Zákonníka práce okamžité skončenie pracovného pomeru a to z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny - nenastúpenie do práce a dlhodobá absencia a to odo dňa skončenia Vašej práceneschopnosti, t. j. odo dňa 22.07.2019 až do momentu Vašej dočasnej pracovnej neschopnosti, t. j. dňa 31.07.2019. Pracovnú zmluvu č. 7/2014 na dobu neurčitú ste so zamestnávateľom uzavreli dňa 30.06.2014.“ Na Okamžité skončenie pracovného pomeru zareagovala žalobkyňa tak, že ako zamestnankyňa oznámila žalovanej ako zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ju naďalej zamestnával, a to prostredníctvom dokumentu zo dňa 02.09.2019 s názvom: Oznámenie o trvaní na ďalšom zamestnávaní - oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 03.09.2019. Žalovaná na predmetné oznámenie reagovala dokumentom s názvom: Žiadosť o vysvetlenie - odpoveď zo dňa 12.09.2019, v ktorom bolo uvedené, že žalobkyňa sa svojim vedomým konaním dopustila závažného porušenia pracovnej disciplíny, v zmysle pracovného poriadku, s ktorým bola riadne oboznámená dňa 31.08.2018 a že žalovaná nemá záujem naďalej žalobkyňu zamestnávať z dôvodu, že sa jedná o naozaj závažné a nečestné konanie zo strany žalobkyne. Žalobkyňa v čase od 22.07.2019 do 31.07.2019, kedy jej bola udelená neospravedlnená absencia, bola na plánovanej dovolenke v Turecku. O tejto plánovanej dovolenke informovala riaditeľku žalovanej pani G.. N. W. už v mesiaci 02/2019. Následne Oznámením o čerpaní dovolenky zo dňa 19.07.2019 informovala žalovanú o čerpaní dovolenky, pričom v tomto čase bol povereným riaditeľom žalovanej pán G.. U. Q.. Nakoľko žalovaná žalobkyňu do 30.06.2019 neurčila čerpanie dovolenky za rok 2018 (čerpanie minuloročnej dovolenky), žalobkyňa v zmysle ustanovenia § 113 ods. 2 Zákonníka práce písomne oznámila čerpanie dovolenky. Takýto spôsob oznámenia a čerpania dovolenky bol bežnou praxou, nakoľko žalovaná ako zamestnávateľ je strednou školou a v mesiacoch júl a august je prázdninové obdobie, v ktorých bolo bežné, že zamestnanci čerpanie dovolenky len oznámili a dovolenkové lístky si dokonca podpisovali späť. V žiadnom prípade konanie žalovanej nemožno klasifikovať ako závažné porušenie pracovnej disciplíny a v kontexte bežnej praxe, ktorou sa čerpanie dovolenky zamestnancov u žalovanej v období letných prázdnin vykonávalo, nemožno považovať absenciu žalovanej za neospravedlnenú. Žalobkyňa ďalej uviedla, že dňa 25.09.2019 sa konalo výberové konanie na funkciu riaditeľa žalovanej, na ktoré bola žalobkyňa pozvaná listom s názvom Pozvánka na výberové konanie zo dňa 16.09.2019. Na výberové konanie boli prihlásení len dvaja kandidáti, a to žalobkyňa a pán G.. U. Q., ktorý bol povereným riaditeľom žalovanej v čase, keď žalovaná Okamžitým skončením skončila pracovný pomer so žalobkyňou, pričom vzhľadom na vzdelanie žalobkyne mohol dôvodne predpokladať, že sa o funkciu riaditeľa žalovanej môže a bude uchádzať. Žalobkyňa má za to, že pán G.. Q. sa chcel „zbaviť“ konkurencie, a preto ako poverený riaditeľ žalovanej pristúpil k nezákonným krokom voči žalobkyňu. Žalobkyňa poukázala na článok 16, Pracovného poriadku Strednej odbornej školy Veľký Krtíš č. 2/P/2018 (ďalej ako „Pracovný poriadok“), pričom pokiaľ by aj absencia žalobkyne bola považovaná za neospravedlnenú, a teda konanie žalobkyne by bolo klasifikované ako závažné porušenie pracovnej disciplíny (s čím nemožno súhlasiť), v zmysle Pracovného poriadku je zamestnanec pri závažnom porušení pracovnej disciplíny postihnutý jedným z pracovnoprávných dôsledkov, ktoré sú uvedené v článku 16, bod 1. Pracovného poriadku - (a) odňatie osobného príplatku, (b) zrušenie pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods.1, písm. e) Zákonníka práce, ak sú u zamestnanca dôvody, pre ktoré by zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer, alebo pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny možno dať zamestnancovi výpoveď ak bol v posledných šiestich mesiacoch v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny písomne upozornený na možnosť výpovede, (c) krátenie dovolenky na zotavenie za každú neospravedlnenú absenciu. Žalobkyňa však za údajné závažné porušenie pracovnej disciplíny bola postihnutá krátením dovolenky a zároveň okamžitým skončením pracovného pomeru - ktoré postihnutie Pracovný poriadok vylučuje, nakoľko Pracovný poriadok jednoznačným spôsobom uvádza, že pri závažnom porušení pracovnej disciplíny bude zamestnanec postihnutý zrušením pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods.1, písm. e) Zákonníka práce, ak sú u zamestnanca dôvody, pre ktoré by zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer. Žalobkyňa teda poukazuje na nerešpektovanie a porušenie Pracovného poriadku

žalovanej vo vzťahu k žalobkyni. Žalovaná účelovo, prostredníctvom vykonštruovaného závažného porušenia pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne, aplikovala voči žalobkyni tak závažný inštitút ako je okamžité skončenie pracovného pomeru. Žalobkyňa taktiež poukazuje na článok 16, bod. 2 Pracovného poriadku, v zmysle ktorého porušenie pracovnej disciplíny posudzuje disciplinárna komisia určená riaditeľom školy podľa konkrétnych okolností každého prípadu osobitne a skúma porušenie z objektívnych a subjektívnych hľadísk s prihliadnutím na dôsledky konania, intenzitu, periodicitu, okolnosti a mieru zavinenia, alebo na inú priťažujúcu okolnosť. Žalobkyňa má za to, že v jej prípade neposudzovala disciplinárna komisia údajné závažné porušenie pracovnej disciplíny, a pokiaľ áno, tak absolútne nezohľadnila objektívne ani subjektívne hľadiská a dôsledky tohto údajného závažného porušenia pracovnej disciplíny. Žalobkyňa vzhľadom na uvedené žiadala, aby žalovaná v rámci konania predložila osobný spis žalobkyne a zároveň predložila písomný záznam o prešetrení porušenia pracovnej disciplíny spísaný disciplinárnou komisiou v zmysle článku 16, bod. 2 Pracovného poriadku. Taktiež v tejto súvislosti žalobkyňa navrhla v konaní vypočúť všetkých členov disciplinárnej komisie zvolanej u žalovanej. Žalobkyňa bola vzorným a svedomitým zamestnancom žalovanej od roku 2012, nedopúšťala sa žiadnych porušení pracovnej disciplíny, práve naopak svoju prácu si vykonávala zodpovedným spôsobom. Pokiaľ ide o dôsledky absencie žalobkyne (dôsledky údajného závažného porušenia pracovnej disciplíny), žalobkyňa uvádza, že v čase, kedy bola žalobkyňa na dovolenke, boli letné prázdniny, a preto jej neprítomnosť nemohla mať, a ani nemala nepriaznivé následky pre žalovanú ako zamestnávateľa. Žalobkyňa je presvedčená, že sa svojim konaním nikdy nedopustila závažného porušenia pracovnej disciplíny. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaná nedodrжала svoju zákonnú povinnosť a o tom, či v prípade žalobkyne išlo o neospravedlnené zameškanie v práci rozhodla žalovaná ako zamestnávateľ bez prerokovania so zástupcami zamestnancov - Základnou organizáciou OZ PŠaV pri SOŠ Veľký Krtíš (ďalej ako „Odborová organizácia“) a nebolo dodržané ustanovenie § 144a ods. 6 Zákonníka práce. Žalovaná síce v Okamžitom skončení pracovného pomeru deklarovala, že Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo vopred prerokované s Odborovou organizáciou dňa 26.08.2018, avšak žalobkyni túto skutočnosť nepreukázala, čo spôsobuje objektívnu pochybnosť či k prerokovaniu Okamžitého skončenia pracovného pomeru došlo riadne a zákonným spôsobom. Navrhla preto výsluch svedkov - členov Odborovej organizácie. S poukazom na v žalobe popísaný skutkový stav má žalobkyňa za to, že Okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné aj z dôvodu jeho rozporu s dobrými mravmi, nakoľko Okamžitým skončením pracovného pomeru boli zo strany žalovanej od počiatku sledované iné ciele - „zbavenie“ sa konkurencie na výberovom konaní na pozíciu riaditeľa žalovanej, pričom tento úmysel žalovanej ako zamestnávateľa bol skrytý za vykonštruované závažné porušenie pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne, čo spôsobuje neplatnosť Okamžitého skončenia pracovného pomeru z hľadiska nerešpektovania výslovného právneho princípu o súlade (rozpore) pracovnoprávneho úkonu zamestnávateľa s dobrými mravmi.

3. K žalobe boli priložené listinné dôkazy: Pracovná zmluva medzi žalovanou ako zamestnávateľom a žalobkyňou ako zamestnancom zo dňa 01.09.2012; Dohoda o zmene pracovných podmienok medzi žalobkyňou a žalovanou zo dňa 25.09.2013; Pracovná zmluva medzi žalobkyňou a žalovanou zo dňa 30.06.2014; Menovanie do funkcie zástupkyne riaditeľky školy; Ukončenie dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 19.07.2019; Čerpanie dovolenky zo dňa 19.07.2019 (s dokladom o doručení žalovanej); Dovolenkový lístok datovaný 19.07.2019; Oznámenie o uložení zásielky zo dňa 26.07.2019; Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti a preukaz o trvaní dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 31.07.2019 (s dokladom o doručení žalovanej); Potvrdenie o dočasnej neschopnosti zo dňa 31.07.2019; Výplatné lístky žalobkyne za obdobie jún r. 2019 a júl r. 2019; Žiadosť o vysvetlenie s dokladom o doručení žalovanému; Potvrdenie o oznámení o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 28.08.2019; fotografie; Okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27.08.2019; Označená ako oznámenie o trvaní na ďalšom zamestnávaní (s dokladom o doručení žalovanej); Žiadosť o vysvetlenie - odpoveď; Interná norma žalovaného - Pracovný poriadok (č. 2/ P/2018); Pozvánka na výberové konanie zo dňa 16.09.2019 a Záznam z hospitácie.

4. K žalobe sa vyjadrila žalovaná dňa 14.11.2019, v ktorom uviedla, že popiera všetky skutkové i právne tvrdenia žalobkyne a má za to, že došlo k platnému skončeniu pracovného pomeru v zmysle ust. § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, nakoľko žalobkyňa sa bez relevantného a ospravedlniteľného dôvodu nedostavila na svoje pracovisko a to od 22.07.2019 do 31.07.2019 a išlo o dlhodobú absenciu, čo svojou intenzitou možno subsumovať pod závažné porušenie pracovnej disciplíny. V podaní, okrem skutkových tvrdení, ktorými potvrdila niektoré skutkové tvrdenia žalobkyne (napriek tomu, že v úvode podania uviedla, že popiera všetky skutkové tvrdenia žalobkyne), žalovaná uviedla, že v dovolenkovom

lístku, ktorý žalobkyňa žalovanej zaslala, absentoval podpis zodpovedného pracovníka žalovanej (zamestnávateľa), ako aj miesto, na ktorom sa bude žalobkyňa počas údajnej dovolenky nachádzať. G.. U. L., zástupca riaditeľa školy zaslal 22.07.2019 poverenému riaditeľovi školy G.. U. Q. Podnet na prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktorý dňa 24.07.2019 v zmysle Pracovného poriadku menoval disciplinárnu komisiu za účelom prešetrenia konania žalobkyne, spočívajúceho v čerpaní dovolenky bez predchádzajúceho súhlasu nadriadeného v dňoch 22.07.2019 - 24.07.2019. Dňa 24.07.2019 disciplinárna komisia skonštatovala, že žalobkyňa sa dopustila závažného porušenia pracovnej disciplíny a navrhla poverenému riaditeľovi školy G.. U. Q., aby vyzval žalobkyňu na nástup do zamestnania. Žalovaná vyzvala žalobkyňu dňa 24.07.2019 na nástup do zamestnania, v ktorom bola žalobkyňa poučená o povinnosti nástupu do práce, o neakceptovaní dovolenky a o možnosti ukončiť pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Tvrdenie žalobkyne, že sa k predmetnej písomnosti nemohla dostať, je účelové, nakoľko sama žalobkyňa vyvolala objektívnu nemožnosť sa k písomnosti dostať tým, že odcestovala do zahraničia, čo žalovanej vo svojom oznámení o čerpaní dovolenky neuviedla. Nakoľko žalobkyňa ani po výzve nenastúpila do zamestnania, G.. U. L. zaslal dňa 01.08.2019 poverenému riaditeľovi školy podnet na prešetrenie konania žalobkyne, ktorý dňa 06.08.2019 menoval disciplinárnu komisiu za účelom prešetrenia ďalších absencií žalobkyne, celkovo za obdobie od 22.07.2019 do 30.07.2019. Disciplinárna komisia dňa 06.08.2019 skonštatovala, že žalobkyňa sa dopustila závažného porušenia pracovnej disciplíny a navrhla poverenému riaditeľovi školy G.. U. Q. okamžite ukončiť pracovný pomer so žalobkyňou. Poverený riaditeľ dňa 06.08.2019 zaslal v zmysle Pracovného poriadku G.. T. S., predsedovi odborovej organizácie žiadosť o prerokovanie absencií žalobkyne a predmetné prerokovanie sa uskutočnilo dňa 06.08.2019, čo verifikuje podpis G.. S. na žiadosti o prerokovanie. Poverený riaditeľ školy dňa 23.08.2019 v zmysle Pracovného poriadku zaslal G.. S. žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru - prerokovanie veci verifikuje podpis G.. S. na žiadosti o prerokovanie. Dňa 30.08.2019 si žalobkyňa osobne prevzala v sídle žalovanej Okamžité skončenie pracovného pomeru, pričom žalovaná namietla, že by na žalobkyňu zo strany zástupcov školy bol vyvíjaný nejaký nátlak. Žalovaná ďalej uviedla, že popiera, že by medzi žalobkyňou a žalovanou bolo dohodnuté, že v čase od 22.07.2019 do 31.07.2019 bola žalobkyňa oprávnená čerpať dovolenku. Dňa 10.06.2019 sa uskutočnilo stretnutie zamestnancov školy, vrátane žalobkyne, kde bol prerokovaný plán čerpania dovoleniek na obdobie od 06 -12/2019, pričom nik z prítomných nemal k plánu čerpania dovoleniek námietky a je teda zrejmé, že žalovaná si svoju povinnosť v zmysle § 113 ods. 2 Zákonníka práce (určiť žalobkyňi čerpanie dovolenky za rok 2018 do konca roka 2019) splnila. Aj keby si žalovaná nespĺnila predmetnú povinnosť, žalobkyňa bola povinná najmenej 30 dní vopred písomne informovať žalovanú o čerpaní dovolenky. Pokiaľ žalobkyňa uviedla, že o čerpaní dovolenky informovala bývalú riaditeľku školy vo februári r. 2019, s poukazom na ust. § 113 ods. 2 Zákonníka práce v tomto období si žalobkyňa ešte nemohla sama určiť čerpanie dovolenky za rok 2018. Pokiaľ žalobkyňa namietla kumulovanie dvoch sankcií (krátenie dovolenky a okamžité skončenie pracovného pomeru), absentuje akýkoľvek všeobecne záväzný právny predpis, ktorý by to zakazoval resp. vylučoval. Namietla tiež, že by konanie žalovanej bolo v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla, že výberové konania sa mohla zúčastniť každá osoba, ktorá na to spĺňa predpoklady, vrátane žalobkyne. Naopak, bola to žalobkyňa, ktorá sa správala v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko pred nástupom na údajnú dovolenku bola PN a po jej skončení išla žalobkyňa opäť na ďalšiu PN, na ktorej je doposiaľ. Žalovaná navrhla výsluchy sporových strán a výsluchy svedkov - P.. E. L., G.. T. Č., G.. U. L. Y. Q. Č..

5. K vyjadreniu žalovanej boli priložené listinné dôkazy: Ukončenie dočasnej pracovnej neschopnosti z 19.07.2019; Čerpanie dovolenky z 19.07.2019; Podnet na prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny; Menovanie disciplinárnej komisie a odstúpenie podnetu na prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny zo dňa 24.07.2019; Zápis disciplinárnej komisie pri SOŠ, Poľná 10. 990 01 Veľký Krtíš zo dňa 24.07.2019; Výzva na nastúpenie do zamestnania a podací poštový lístok zo dňa 25.07.2019; Podnet na prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny zo dňa 01.08.2019; Menovanie disciplinárnej komisie a odstúpenie podnetu na prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny zo dňa 06.08.2019; Zápis disciplinárnej komisie zo dňa 06.08.2019; Žiadosť o prerokovanie neospravednenej absencie zo dňa 06.08.2019; Žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 23.08.2019; Okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27.08.2019; Zápisnica z klasifikačnej porady pedagogických zamestnancov pre triedy III. E a II. D konanej dňa 10.06.2019; Prezenčná listina z pracovnej porady pedagogických zamestnancov školy, konanej dňa 10.06.2019; Plán dovoleniek na rok 2019 a zápisnica z rokovania s odborovou organizáciou zo dňa 14.06.2019.

6. V replike zo dňa 17.12.2019, doručenej súdu dňa 20.12.2019, žalobkyňa zotrvala na všetkých tvrdeniach a uviedla, že tvrdenia žalovanej popiera a považuje za ich za nesprávne. Na dovolenkový lístok nikdy zamestnanci žalovanej nepísali názov zamestnávateľa, nakoľko na dovolenkovom lístku nie je ani miesto na jeho vpísanie. Žalobkyňa si vôbec nespomína, že by sa dňa 10.06.2019 uskutočnila porada, tak ako to tvrdí žalovaná. Žalobkyňa trvá na tom, že na žiadnej porade sa za prítomnosti žalobkyne plán dovolení neodsúhlasoval. Je absolútne absurdné a vylúčené, že podľa plánu dovolení mala byť žalobkyňa počas letných prázdnin v práci (v škole) a celý december, kedy je viazaná vyučovacou povinnosťou učiteľa, by bola na dovolenke. Žalobkyňa nikdy v živote dovolenku v decembri nečerpala, a táto by jej ani zo strany žalovanej nebola odsúhlasená, nakoľko ide o obdobie, v ktorom je prítomnosť žalobkyne v škole potrebná a nevyhnutná. Plán dovolení u žalovanej nebol nikdy zostavovaný a žalovanou predloženú tabuľku Plán čerpania dovolení videla prvýkrát, až po jeho predložení v rámci tohto konania. Žalobkyňa si je absolútne istá, že ak sa aj predmetná porada dňa 10.06.2019 konala, tak na nej nedošlo k prerokovaniu plánu dovolení. Žalobkyňa sa domnieva, že žalovaná predmetný plán dovolení vykonštruovala len pre účely tohto súdneho konania, preto navrhla, aby konajúci súd vyžiadal od žalovanej predloženie výpisu z elektronického dochádzkového systému žalovanej za obdobie 06, 07, 08/2019. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že žalobkyňa k predmetnej žalobe nepriložila žiadne písomnosti, z ktorých by bolo možno overiť, že by táto mala na obdobie júla 2019 zakúpenú dovolenku do Turecka, v tejto súvislosti žalobkyňa predkladá Zmluvu o zájazde zo dňa 30.01.2019, z ktorej vyplýva, že žalobkyňa si dňa 30.01.2019 objednala dovolenku v Turecku, a to v termíne 23.07. - 30.07.2019. Dňa 30.01.2019 žalobkyňa taktiež zaplatila za predmetnú dovolenku zálohu vo výške 860,50 Eur. Táto dovolenka bola zo strany bývalej riaditeľky pani G. W. akceptovaná a odsúhlasená - navrhla preto výsluch svedka - G. W.. Spôsob, akým žalobkyňa oznámila čerpanie dovolení, bol bežnou praxou, nakoľko žalovaná ako zamestnávateľ je strednou školou a v mesiacoch júl a august je prázdninové obdobie, v ktorom bolo bežné, že zamestnanci čerpanie dovolení len oznámili a dovolenkové lístky si dokonca podpisovali späť. V žiadnom prípade konanie žalobkyne nemožno klasifikovať ako závažné porušenie pracovnej disciplíny a v kontexte bežnej praxe, ktorou sa čerpanie dovolení zamestnancov u žalovanej v období letných prázdnin vykonávalo, nemožno považovať absenciu žalobkyne za neospravedlnenú.

7. Na svojich tvrdeniach zotrvala aj žalovaná v duplike, doručenej súdu dňa 06.02.2020. Zopakovala, že na dovolenkovom lístku absentuje schválenie dovolení priamym nadriadeným žalobkyne. Poukázala na interné predpis žalovanej (Príkaz riaditeľky SOŠ, číslo príkazu 9/P/2018 zo dňa 31.08.2018), podľa ktorých je nástup na dovolenku podmienený schválením (podpísaním) dovolenkového lístka. Predložená Zmluva o zájazde nepreukazuje, že dovolenka bola žalobkyne zo strany predchádzajúceho vedenia aj odsúhlasená. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že v mesiaci december mala byť v škole, žalobkyňa bola v mesiaci december- počas sviatkov- vždy na dovolenke, tak ako ostatní zamestnanci školy. Opätovne namietala tvrdenie žalobkyne o konaní žalovanej v rozpore s dobrými mravmi s tým, že žalobkyňa sa na výberové konania na pozíciu riaditeľa školy mohla prihlásiť, čo však na základe vlastného subjektívneho rozhodnutia neurobila.

8. K duplike žalovanej boli priložené listinné dôkazy: Vyhodnotenie dochádzky žalobkyne za obdobie od 01.12.2018 do 31.12.2018; Dovolenkový lístok žalobkyne zo dňa 20.12.2018; Protokol z odovzdania kancelárie riaditeľa školy; Interná norma žalovaného číslo príkazu: 9/P/2018 - Príkaz o pracovnom čase a dovolenke zamestnanca zamestnávateľa Stredná odborná škola Veľký Krtíš; Záznam o oboznámení zamestnancov s vnútorným predpisom; Pozvánka zo dňa 16.09.2019 na výberové konanie od rady školy pri SOŠ, Poľná 10, Veľký Krtíš a Registratúrny denník spisov SOŠ V. Krtíš .

9. Dňa 01.07.2019 sa vo veci konalo (prvé) pojednávanie, na ktorom sporové strany zotrvali na svojej argumentácii. Súd oboznámil strany sporu s predbežným právnym posúdením veci, podľa ktorého sa súdu javila žaloba, v danom štádiu konania (pred vykonaním dokazovania) ako nedôvodná.

9.1 Žalobkyňa zdôraznila, že žalovaná nepredložila požadované listinné dôkazy a keďže má žalobkyňa obavu, žeby tieto mohli byť v priebehu sporu dotvárané, žiadala, aby boli bezodkladne zo strany žalovanej predložené - najmä nebol preukázaný dôkaz o tom, že došlo k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru prostredníctvom zástupcov zamestnancov;

9.2 Žalovaná poukázala na to, že vec skúmal už aj Inšpektorát práce, ktorý nezistil žiadne porušenie a predložila ako dôkaz Záznam inšpektorátu práce B. Bystrica zo dňa 29.10.2019. Na otázku sudcu, či žalovaná disponuje listinou, ktorá písomne preukazuje, že došlo k prerokovaniu žiadosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, riaditeľ školy (žalovanej) uviedol, že takouto listinou zatiaľ nedisponuje,

možno však existuje zápisnica s tým, že k tomuto sa vyjadrí G.. S., predseda Odborovej organizácie. Pokiaľ ide o spôsob prerokovania okamžitého skončenia pracovného pomeru, Zákonník práce neuvádza povinnú formu prerokovania;

9.3 Žalobkyňa uviedla, že Inšpektorát práce nevykonal také dokazovanie, ktoré je potrebné na účely tohto konania a žalobkyňa nebola ani účastníkom predmetného konania. Medzi listinami, ktoré boli Inšpektorátu práce predložené, absentuje Zápisnica o prerokovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru. Pokiaľ bol vyhotovený záznam o prerokovaní, resp. zápisnica, žalobkyňa žiadala, aby súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov predtým, ako sa bude mať žalobkyňa možnosť s touto zápisnicou oboznámiť. Pokiaľ zápisnica, alebo záznam vyhotovený nebol, súhlasila s vykonaním dokazovania výsluchom prítomných svedkov;

9.4 svedok G.. T. S., predseda Odborovej organizácie pri výsluchu i.a. uviedol, že na škole boli organizačné zmeny, kedy sa mal ukončovať pracovný pomer so štyrmi učiteľmi z dôvodu poklesu žiakov. Takto mal byť ukončený pracovný pomer aj so žalobkyňou. Žalobkyňa bola uvedená medzi tými štyrmi učiteľmi, identifikovanými v žiadosti o skončenie pracovného pomeru a bolo to aj prerokované so zástupcami zamestnancov, prípadne s odborními. Následne v auguste došlo zo strany žalobkyne k porušeniu pracovnej disciplíny - to prerokovávali niekedy začiatkom augusta. Začiatkom augusta neprerokovali samotné skončenie pracovného pomeru, ale len porušenie pracovnej disciplíny v dôsledku čerpania dovolenky zo strany žalobkyne. Potom následne sa už nejaké zasadnutie nekonalo. Na výzvu súdu svedok po nahliadnutí do spisu, k listine - Žiadosť o prerokovanie neospravedlnenej absencie zo 06.08.2019, uviedol, že ide o jeho podpis a že prerokovali predmetnú žiadosť o prerokovanie neospravedlnenej absencie zo 06.08.2019. Pokiaľ ide o listinu datovanú z 23.08.2019, označenú ako Žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru, svedok potvrdil, že podpis z 26.08.2019 je tiež jeho, avšak následne k prerokovaniu nedošlo. Až na otázku právneho zástupcu žalovanej (či skutočne došlo k prerokovaniu aj žiadosti o skončenie pracovného pomeru) svedok uviedol "Máte pravdu, došlo." Na doplňujúcu otázku sudcu, kedy a kde k prerokovaniu došlo, svedok uviedol, že to bolo koncom augusta, dátum presne nevedel uviesť. Nevedel uviesť ani v akých hodinách to bolo - či to bolo doobeda, alebo poobede. Uviedol, že to bolo v riaditeľni. Bol prítomný riaditeľ G.. Q., G.. Č. a on. Záznam o tom sa nevyhotovoval. Záver z toho prerokovania nebol žiadny, riaditeľ len predniesol žiadosť o okamžité skončenie pracovného pomeru, teda povedal, že žalobkyňa bude prepustená. Mohli to len prerokovať - nemohli to ani schváliť, ani zamietnuť. Z prerokovania nevyhotovili zápisnicu ani záznam preto, že zápisnica nie je predpísaná. Ani v predchádzajúcich prípadoch, keď sa prerokovávali skončenia pracovného pomeru, nevyhotovovali zápisnice o takýchto prerokovaniach. Pokiaľ ide o listinu Výboru základnej organizácie Odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy na Slovensku pri Strednej odbornej škole Veľký Krtíš zo dňa 24.06.2019, označenú ako Prerokovanie výpovedi zamestnancov v zmysle § 63 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce, ktorú predložil následne právny zástupca žalobkyne, svedok uviedol, že táto sa vyhotovovala, nakoľko ide o odborársku listinu - nejde o zápis z rokovania s riaditeľom. Svedok ďalej viedol, že v Odborovej organizácii sú štyria členovia, avšak v relevantnom čase (prerokovania skončenia pracovného pomeru), keďže s dvoma členmi bol pracovný pomer ukončený (boli prepustení z dôvodu organizačných zmien), boli prítomní len dvaja zástupcovia zamestnancov a riaditeľ. V roku 2019 čerpal dovolenku od prvého júlového týždňa až do predposledného augustového týždňa, t.z. posledný augustový týždeň v roku 2019 bol v práci. Dňa 06.08.2019, keď prerokovali Žiadosť o prerokovanie porušenia disciplíny, bol prizvaný na pracovisko a teda prišiel do školy počas dovolenky. Nevedel však uviesť, či je jeho príchod na pracovisko zaznamenaný v dochádzkovom systéme žalovanej. Prišiel tam ale ako člen odborov. Pokiaľ ide o Žiadosť o prerokovanie porušenia pracovnej disciplíny, zavolali mu, že sa má dostaviť za účelom riešenia pracovnoprávných záležitostí. Keď sa dostavil na miesto, tak mu dali podpísať žiadosť o prerokovanie. Následne rokovali;

9.5 svedkyňa G.. N. W. pri výsluchu uviedla, že je predchádzajúcou riaditeľkou žalovaného. Na škole pracovala 28 rokov, v podstate až do 03.06.2020, kedy s ňou ukončili pracovný pomer. Taktiež žaluje žalovaného o neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľa školy. Cíti krivdu, nakoľko po 28 rokoch bola v podstate vyhodенá a právna zástupkyňa žalovanej ju nútila podpísať výpoveď, čo neurobila. Svedkyňa uviedla, že v lete bolo „gro“ čerpania dovolenky. Učitelia, pokiaľ neboli triednymi učiteľmi, mohli nastúpiť na dovolenku už k 1. júlu. Pokiaľ ide o júl, v škole nikdy žiadny učiteľ nepracoval, nemal by tam čo robiť a nevie si ani predstaviť, že by mu niekto aj nariadil, alebo požadoval, alebo schválil, aby sa zdržiaval na pracovisku. Čo sa týka samotnej žalobkyne, tá jej v januári 2019 spomínala, že chce s rodinou ísť aj do zahraničia a ukazovala jej aj hotel s tým, že jej povedala, že nie je problém - vedela, že má ešte aj starú nevyčerpanú dovolenku. V tom čase bola jej priamou nadriadenou. Prax bola taká, že každý učiteľ si vypísal dovolenkový lístok a dal na schválenie svojmu nadriadenému, ktorým bol zástupca riaditeľa školy. Takto to fungovalo aj ohľadom čerpania dovolenky v lete -zamestnanci si vypisovali

dovolenkové lístky v júni, každý sám. Každý si sám vypočítal, koľko dovolenky ešte má a potom svojmu nadriadenému priniesol dovolenkový lístok na podpis. Bez toho, aby bol podpísaný dovolenkový lístok nadriadeným zamestnancom, nemohol ísť zamestnanec, ktorý žiadal o dovolenku, na dovolenku. Späťne sa dovolenkové lístky nepodpisovali. Pokiaľ ide o nevypísanie dovolenkového lístku žalobkyňou na čerpanie dovolenky v lete, v zásade v januári na to nebol ešte dôvod. Ona žalobkyňa podpísala dovolenku na jarne prázdniny, ale potom ju odvolali, takže k otázke júla a vypisovania dovolenkového lístka a schvaľovania dovolenky sa nevedela vyjadriť. 10. júna 2019 nebola v práci, nakoľko bola PN. Svedkyňa opísala žalobkyňu ako svedomitú, pracovitú od počiatku - mala v poriadku všetky papiere. S triedou pracovala ľudsky, organizovala výlety, vzdelávala sa, spravila si aj 2. atestačnú skúšku. Ako riaditeľka s ňou bola 100 % spokojná. Aj preto ju k 01.09.2018 menovala za svoju zástupkyňu. Za 28 rokov, čo pôsobí u žalovaného, nevidela žiadnu tabuľku - Plán čerpania dovoleniek. Podľa jej názoru ide o účelovo vyrobené tlačivo, nevie pochopiť význam tej tabuľky, lebo na základe tohto nemohol nikto ani vycestovať. Uviedla, že je nezmysel, aby čerpanie dovoleniek bol ako bod programu zahrnutý do klasifikačnej porady - bolo by to predčasné, nakoľko sa tam mali preberať ešte záverečné a iné skúšky, a teda klasifikácia študentov. Potvrdila, že vydala a podpísala Príkaz č. 9/P/AB/2018 s účinnosťou od 01.09.2018. Vo vzťahu k článku 9, bod 6 predmetného príkazu uviedla, že prax bola taká, že mzdárka prišla za ňou a povedala jej, že dotýčny zamestnanec má veľa zostatkovej dovolenky a že mu má poschvaľovať dovolenky - ale taký plán dovoleniek, ako jej bol predložený k nahliadnutiu, sa nikdy nerobil;

9.6 riaditeľ žalovanej, G.. U. Q. uviedol, že v novembri roku 2018 mali (škola) štátnu inšpekciu, ktorá im vo svojom protokole vytkla dosť veľa podstatných chýb. On chcel riešiť toto so žalobkyňou, nakoľko to bolo v náplni žalobkyne. Keďže bola odvolaná z pozície zástupkyne riaditeľa, mala odovzdať svoju agendu. Tieto veci s ňou chcel riešiť už koncom júna, avšak nebolo to možné, keďže od 25. júna bola žalobkyňa PN. Okamžité skončenie pracovného pomeru doručovali v bydlisku žalobkyne pán L., pán L. a pán S.- títo traja prišli do bydliska žalobkyne s tým, že jej uviedli, že doručujú písomnosť - neuviedli jej, že jej doručujú okamžité skončenie pracovného pomeru. Žalobkyňa povedala, že si ide po pero, zavrela dvere a viac neotvorila;

9.7 žalobkyňa uviedla, že bola 16. mája 2019 o 14,30 h. odvolaná riaditeľom z funkcie zástupcu riaditeľa školy. Prišiel a povedal jej to slovami: „Nič voči tebe nemám, ale chcem mať vlastného zástupcu.“ Povedal jej, že do piatej má vypratať kanceláriu a má sa vysťahovať do svojho pôvodného kabinetu, čo aj urobila. Na druhý deň odovzdala agendu a to v perfektnom stave - v elektronickej podobe a odovzdala všetky dokumenty krásne zviazané, bola tam aj preberacia komisia a všetci boli spokojní. Následne dostala 22-hodinový úväzok a ďalej pokračovala vo vyučovacej povinnosti. Už 18.06.2019 sa začali šíriť informácie po škole, že vedenie školy požiadalo odborárov o prerokovanie organizačnej zmeny, kde boli 4 pracovné miesta ako nadbytočné - 1 miesto tam bolo identifikované ako učiteľka odborných ekonomických predmetov. Keďže boli traja na tej pozícii, tak vedela, že aj ona spadá do tejto skupiny. 24.06.2019 v doobedňajších hodinách navštívila riaditeľa v riaditeľni a spýtala sa ho, či to jedno miesto je jej a riaditeľ jej vtedy do očí povedal, že áno - čiže už 24.06.2019 vedela, že sa s ňou ráta a že bude prepustená. 25. júna 2019 prišla riadne do školy, atmosféra bola už neskutočná - kolegovia už vedeli, koho sa to týka. Začala sa cítiť neskutočne zle, nikdy nemala problémy s tlakom, tak išla za riaditeľom a slušne sa ho spýtala, či by mohla odísť domov. On povedal, že áno. Išla rovno k lekárke a bol jej nameraný tlak 199/122. Potom skolabovala v čakárni. Keď ju prebrali, tak mala stále tlak vyše 150 a lekárka jej povedala, že sa už nemôže vrátiť do školy, že musí ísť domov na PN-ku. Preto bola od 25.06.2019 vypísaná. Ale od toho 16.05.2019 ako ju odvolal riaditeľ, až do 24.06.2019, bola k dispozícii počas celej pracovnej doby. Nikdy ju riaditeľ nekontaktoval, že by chcel nejaké vysvetlenie. V odovzdávajúcej agende boli všetky zápisnice zo školskej inšpekcie, zo všetkých kontrol. Všetky triedne dokumentácie boli v tip-top stave poukladané tak, ako im to inšpekcia vrátila. Podľa nej neboli treba žiadne iné informácie, len tie, ktoré boli v hrubej správe zo Štátnej školskej inšpekcie napísané. Čo sa týka doručovania okamžitého skončenia pracovného poriadku, dňa 28.08.2019 bola doma, lebo dodržiavala liečebný poriadok (to skontrolovala aj Sociálna poisťovňa na podnet žalovanej). Z výťahu vystúpili traja kolegovia- L., L.?Y. S.. V rukách držali papier a rozprával D. L. - povedal: „Tu podpíš okamžité skončenie pracovného pomeru“, čiže nie je pravda, že nevedeli čo jej doručujú. Prečítala papier, nezobrala ho do ruky, videla že ide o okamžité skončenie pracovného pomeru. Nevedela, čo má robiť, povedala im, že si potrebuje zavolať. Zatvorila dvere a zavolala policajnú hliadku. Odfotila si ich. Celé to konanie považovala za nátlak, nakoľko ju traja chlapi obkolesili a mávali papierom a hovorili jej, aby podpísala okamžité skončenie pracovného pomeru. Keď sa upokojila, zavolala právnikovi a právnik jej povedal, že : „Pani Q., keďže je to tak, že tí traja ľudia už prišli, môže sa stať, že oni podpíšu, že ste odmietla prevziať, traja sa podpíšu a bude sa to považovať ako za doručené. Vy už teraz, máte ten

papier v ruke?“ Hovorím: „nemám“. „Tak chodte a zoberte si ten papier, lebo inak to nevieme dať na súd. Musíte mať v ruke Okamžité ukončenie.“ Tak preto potom (29.08.2019 bol štátny sviatok) toho 30-teho išla do školy prevziať ten papier, pretože dostala takéto ponaučenie od právnik;

9.8 svedok P.. E. L.?pri výsluchu uviedol, že nemal vedomosť o tom, čo žalobkyni dňa 28.08.2019 doručovali - samotnú písomnosť resp. zásielku on nemal v ruke. Nepamätal si už, čo hovoril pán L. žalobkyni. Žalobkyňa si zobrala zásielku a potom ju za chvíľu vrátila späť, zavrela dvere s tým, že si ide zavolať. Potom už neotvorila, preto odišli. Počas doručovania, on ani nik z nich nevyvíjal na žalobkyňu nátlak. On u žalovaného pracuje od júna 2019 na pozícii učiteľ. Počas letných prázdnin júl - august 2019 si nečerpala dovolenku, nakoľko na ňu nemal nárok. Okrem neho v tom čase určite chodil do práce aj pán L., ktorý tak ako on, nemal ešte nárok na dovolenku. Takisto aj riaditeľ chodieval do školy, ale nevie už presne v akom rozsahu. Spôsob čerpania dovolenky na škole je taký, že minimálne jeden deň vopred, keď chce dovolenku, musí mať vypísať dovolenkový lístok a dať ho na podpis zástupcovi školy - pánovi L.i. Predmetom porád byva aj plán čerpania dovoleniek - je v zásade jedno, či je to klasifikačná, alebo iná porada; napríklad tento rok to riešili už v januári. Pamätal si, že porada dňa 10.06.2019 sa konala - či tam bola aj žalobkyňa si už nepamätal. Riešil sa tam aj plán čerpania dovoleniek, avšak jeho to veľmi nezaujímalo, keďže mu ešte nárok na dovolenku nevznikol. Pokiaľ ide o pedagogických zamestnancov, títo si čerpali prevažnú časť dovolenky počas všetkých prázdnin - počas prázdnin v lete chodievali do práce len tí pedagogickí zamestnanci, ktorí nemali už voľnú dovolenku;

9.9 svedkyňa G.. F. Q. pri výsluchu uviedla, že je nepedagogickým zamestnancom, vedúcou ekonomiky a prevádzky. Uviedla, že žalobkyňa bola na PN. Koncom júla 2019 potom doručila ukončenie PN a oznámila čerpanie dovolenky. Nakoľko však nebol podpísaný dovolenkový lístok, zástupca riaditeľa - pán L. informoval pána riaditeľa, že žalobkyňa nenastúpila do zamestnania a riaditeľ následne vymenoval disciplinárnu komisiu, ktorá zasadla a odporučila riaditeľovi, aby bola žalobkyňa vyzvaná na nástup do zamestnania. Následne bola žalobkyňa listom vyzvaná na nástup - tento list si neprevzala. Následne žalobkyňa opäť doručila doklad o PN. O tomto informoval zástupca opäť pána riaditeľa, pán riaditeľ opäť vymenoval disciplinárnu komisiu, disciplinárna komisia zasadla a navrhla riaditeľovi, aby bol so žalobkyňou okamžite skončený pracovný pomer pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Niekedy začiatkom augusta pán riaditeľ s odbormi prerokoval absenciu a neskôr prerokoval s odbormi aj okamžité skončenie pracovného pomeru. Za odbory potom, keď sa prerokovalo okamžité skončenie pracovného pomeru, bol prítomný pán S. a pán Č.. Nevedela, kde konkrétne sa to malo prerokovať a asi sa ani nevyhotovovala zápisnica. Čo sa týka Okamžitého skončenia pracovného pomeru, dostavila sa na pracovisko žalobkyňa a prevzala Oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru. Mala vedomosť aj o tom, že sa jej niečo doručovalo do bydliska, ale k tomuto sa bližšie vyjadriť nevedela. Pokiaľ ide o spôsob čerpania dovolenky, dovolenka sa čerpá podľa plánu dovoleniek, ktorý sa vyhotovuje na začiatku každého roka. Podklady na vyhotovenie plánu dovoleniek dáva mzdová účtovníčka, reálne samotný plán potom vyhotovuje mzdová účtovníčka v spolupráci či už s ňou, alebo so zástupcom riaditeľa. O tom, že je vyhotovený návrh takéhoto plánu sú zamestnanci informovaní - naposledy to bolo vyvesené v zborovni a až následne sa potom tento plán prerokuje na porade, a to buď na pedagogickej, alebo nepedagogickej. Takýto plán sa štandardne rieši na klasifikačných poradách (na konci školského roka) - rieši sa to na začiatku roka. K samotnej porade dňa 10.06.2019 uviedla, že tam síce nebola prítomná, ale má o nej vedomosť. Pokiaľ uvádzala, že sa plán dovoleniek čerpá (vyhotovuje) na začiatku roka, je tomu tak, pokiaľ neexistuje nejaká, v podstate mimoriadna okolnosť. V roku 2019 takouto okolnosťou bolo, že došlo k zmene vedenia. Uviedla, že aj nepedagogickí zamestnanci mali takúto poradu v júni 2019 a taktiež bola vyhotovená podobná tabuľka aj pre nepedagogických zamestnancov. Nemala vedomosť o tom, že by žalobkyňa v januári 2019 požiadala o čerpanie dovolenky. Keďže je členkou Výboru odborovej organizácie od začiatku septembra 2019 (členkou odborov je od začiatku júla 2019), vie sa vyjadriť aj k forme prerokovania skončenia pracovného pomeru - prebieha to tak, že riaditeľ školy požiadala o prerokovanie odbory, následne odborový výbor prerokuje skončenie a o výsledku informuje riaditeľa. Pokiaľ ide o formu, teraz sa to robí písomne, predtým sa to robilo aj ústne. Zákon neukladá predpísanú formu prerokovania. Ona sama nečerpala dovolenku ako bolo uvedené v Pláne čerpania dovoleniek. Plán čerpania je síce záväzný, ale môže nastať nejaká mimoriadna okolnosť, kedy musí aj napriek plánovanej dovolenke prísť do zamestnania, čo bolo aj v tomto prípade. Pedagogickí zamestnanci čerpajú počas prázdnin dovolenku preto, že vtedy neprebíha vyučovanie. Uviedla, že mala vedomosť ohľadom pripravovaných organizačných zmien, ktoré mali u zamestnávateľa nastať - malo sa to týkať 2 majstrov (pán O. Y. F. E.) a 2 pedagogických zamestnancov - išlo o učiteľku predmetov prevádzky a dopravy (G.. W.) a učiteľa ekonomických predmetov - tam konkrétne meno ešte nebolo určené, nakoľko na tom úseku pôsobili tri učiteľky. Uviedla ďalej, že pokiaľ má zamestnanec dovolenku a príde do zamestnania, avšak nepríde na celý deň, tak sa to nejako osobitne neviduje. K

naliehavosti, resp. k potrebe prítomnosti žalobkyne na pracovisku na prelome júla/augusta roku 2019 svedkyňa uviedla, že žalobkyňa ako bývalá zástupkyňa riaditeľa mala svoju agendu odovzdať novému zástupcovi riaditeľa. Toto neurobila a vymazala počítač. Nemala vedomosť o tom, že by bola nejaká komisia, ktorej by svoju agendu odovzdala. Bola plánovaná školská inšpekcia, kedy bolo povedané, že majú prísť v priebehu I. polroka školského roka 2019/2020 na čo sa nový riaditeľ, ako ani jeho zástupca nevedeli pripraviť, nakoľko bývalá riaditeľka, ako aj žalobkyňa bola od začiatku júna na PN. Síce existuje nejaký výstup z inšpekcie, ale k tomu bolo potrebné aj niečo povedať a vysvetliť. Svedkyňa uviedla, že pokiaľ ide o zostatkovú nevyčerpanú dovolenku žalobkyne - tá vznikla aj v dôsledku toho, že žalobkyňa pracovala aj celé leto roku 2018.

10. V podaní doručenom súdu dňa 16.07.2020 žalovaná i.a. uviedla, že účasť žalobkyne na porade 10.06.2019 je verifikovaný jej samotným podpisom. K výpovedi svedkyne G.. W. uviedla, že predkladá Zápisnicu porady zo dňa 17.06.2015 (z klasifikačnej porady) z času, kedy bola G.. W. riaditeľkou školy a z ktorej vyplýva, že predmetom porady bol okrem iného aj plán čerpania dovoleniek. Výpoveď G.. W. je kontradiktórnou k samotným vnútorným právnym aktom žalovanej, navyše vydaným jej osobou (Príkaz č. 9/P/2018). Jej výpoveď ohľadom praxe čerpania dovoleniek je vyvrátená výpoveďou svedkyne G.. Q.Č.. Namietla tiež to, že by svedkyňa G.. W. bola „vyhodená“, nakoľko s ňou bol ukončený pracovný pomer dohodou z organizačných dôvodov. Namietla tiež zaujatosť svedkyne z dôvodu, že aktuálne prebieha medzi ňou a žalovanou súdny spor. Na preukázanie, že došlo k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru s Odborovou organizáciou, na návrh žalobkyne predložila žalovaná Evidenciu rokovaní výboru Odborovej organizácie, z ktorej vyplýva, že k prerokovaniu došlo. Uviedla, že sa jedná o dokument, ktorý nie je bežný prístupný škole. Samotné skončenie pracovného pomeru nastalo 30.08.2019, kedy si žalobkyňa v sídle žalovanej prevzala Okamžité skončenie pracovného pomeru a k uvedenému dátumu bola žalobkyňa aj odhlásená zo Sociálnej poisťovne. Žalovaná navrhla vykonať dokazovanie výsluchom G.. T. Č., G.. U. L., Q. Č. Y. P. Q..

11. K podaniu žalovanej boli i.a. priložené listinné dôkazy: Správa o výsledku školskej inšpekcie číslo:66003/2018-2019; Agenda Základnej organizácie OZ PŠaV na Slovensku pri SOŠ V. Krtíš za obdobie od 01.07.2019 do 25.06.2020; Oznámenie o vzniku základnej organizácie Odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy zo dňa 31.10.2018; Registračný list FO žalobkyne zo dňa 02.09.2019; Stanovy Základnej organizácie OZ PŠ a V na Slovensku zo dňa 22.10.2018; Ukončenie členstva zo dňa 28.08.2019; Zápisnica z hodnotenia výchovno-vzdelávacích výsledkov žiakov v školskom roku 2014/2015 zo dňa 17.06.2015; Prezenčná listina z pracovnej porady pedagogických zamestnancov konanej dňa 17.06.2015 a Žiadosť o vymazanie Základnej organizácie OZ z evidencie zo dňa 02.01.2017.

12. V podaní doručenom súdu dňa 16.07.2020 žalobkyňa i.a. navrhla doplniť dokazovanie vyžiadaním (od žalovanej) výpisu z Elektronického dochádzkového systému žalovanej za obdobie 06, 07, 08/2019 ako aj Registračného denníka za obdobie 06, 07, 08/2019. Žalobkyňa zároveň zotrvala na výsluchu svedkov (G.. Č., G.. L., Q. Č. Y. P. Q.), ktorých výsluch bol plánovaný na pojednávaní dňa 01.07.2020, ale z dôvodu nedostatku času sa neuskutočnil. Žalobkyňa taktiež navrhla vykonať výsluch svedkov - F.. O. Y. F.. E.. K tvrdeniu žalovanej, že žalobkyňa je od 01. júna 2020 zamestnaná, uviedla, že toto nie je pravdivé - v tejto súvislosti žalobkyňa predkladá Dohodu o pracovnej činnosti č. 2/2020 zo dňa 03.06.2020, na základe ktorej žalobkyňa, ako zamestnanec vykonávala prácu v rozsahu 10 hod. týždenne. Dohoda o pracovnej činnosti bola uzatvorená na dobu určitú od 08.06.2020 do 15.07.2020. Žalobkyňa ďalej súdu predložila Oznámenie o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie zo dňa 06.05.2020, na základe ktorého Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš oznámil žalobkyňi, že ju zaraďuje do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 01.05.2020. Žalobkyňa ďalej ako listinné dôkazy predložila: Potvrdenie o oznámení o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 28.08.2019 a Vyrozumenie o spôsobe ukončenia objasňovania priestupku - zaslanie zo dňa 19.09.2019. Vzhľadom na výpovede svedkyne G.. F. Q., ktorá uviedla, že žalobkyňa neodovzdala svoju agendu, keď bola odvolaná z funkcie zástupkyne riaditeľa, žalobkyňa predložila Protokol z odovzdania kancelárie zástupcu riaditeľa školy zo dňa 17.05.2020, ktorý jednoznačne vyvracia účelovú svedeckú výpoveď uvedenej svedkyne. Ďalej predložila Správu o výsledkoch školskej inšpekcie, č. 66003/2018-2019, Opatrenia prijaté na odstránenie nedostatkov zistených ŠŠI počas inšpekcie zo dňa 09.01.2019, Opatrenia prijaté na odstránenie nedostatkov zistených ŠŠI počas inšpekcie zo dňa 28.01.2019 a Zoznam splnených opatrení ku kontrole č. 13-2018 zo dňa 28.02.2019. Žalobkyňa ďalej uviedla, že odo dňa 16.05.2019, kedy bola odvolaná z funkcie zástupkyne riaditeľa, do dňa 25.06.2019, bola prítomná v práci, pričom

riaditeľ p. G.. Q. ju ani jeden krát nekontaktoval a nežiadal od nej podanie žiadnych informácií ani vysvetlení. Z týchto dôvodov žalobkyňa nevidí dôvod, prečo by prítomnosť žalobkyne v práci počas letných prázdnin mala byť nevyhnutne potrebná. Riaditeľ G.. Q. mal s novým vedením žalovanej dostatok času oboznámiť sa so Správou o výsledkoch školskej inšpekcie, prípadne mohol žalobkyňu kontaktovať telefonicky alebo e- mailom, čo sa nestalo. V kontexte uvedeného považuje tvrdenia žalovanej ohľadom potrebnosti žalobkyne na pracovisku počas letných prázdnin za účelové a zavádzajúce.

13. Dňa 11.08.2020 žalovaná doručila Registratúry denník za obdobie 06,07,08/2019 a Poverenie výkonom činnosti koordinátora finančnej gramotnosti zo dňa 01.02.2019. K predloženému Protokolu z odovzdania kancelárie zástupcu riaditeľa školy zo dňa 17.05.2020 žalovaná uviedla, že naďalej tvrdí, že jej zo strany žalobkyne neboli riadne odovzdané veci a že im žalobkyňa odovzdala vymazaný počítač. Žalobkyňa neposkytla potrebné informácie k vykonaniu a priebehu školskej inšpekcie - napríklad čo sa týka finančnej gramotnosti. K tejto problematike navrhla žalovaná vypočuť svedkyňu G.. M. Q.. Nakoľko bola žalobkyňa PN, ani teoreticky by jej náhrada mzdy neprináležala. To, že žalobkyňa je vedená ako uchádzať o zamestnanie, svedčí o tom, že žaloba je účelová a šikanózna. Nie je predsa logické, aby žalobkyňa trvala na určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru (a žiadala náhradu mzdy) a na strane druhej, aby sa šla dobrovoľne zaradiť medzi uchádzačov o zamestnanie na príslušný úrad práce.

14. V podaní doručenom súdu dňa 18.08.2020 žalobkyňa uviedla, že si v žiadnom prípade nenahlasovala dovolenku na rok 2019, netvorila plán dovoleniek a na žiadnej porade sa za prítomnosti žalobkyne plán dovoleniek neodsúhlasoval. Ak sa aj predmetná porada dňa 10.06.2019 konala, tak na nej nedošlo k prerokovaniu plánu dovoleniek. Žiadala, aby konajúci súd vyzval žalovanú k predloženiu originálu zápisnice z porady zo dňa 10.06.2019 spolu s originálom prezenčnej listiny, nakoľko žalobkyňa má pochybnosť, že takáto porada bola vykonaná. Pokiaľ ide o zápisnicu z porady konanej dňa 17.06.2015, ktorá ma podľa názoru žalovanej preukazovať, že predmetom kvalifikačných porád v čase, kedy bola svedkyňa pani G.. W. štatutárnym orgánom žalovanej, bol okrem iného aj plán čerpania dovoleniek zamestnancov, s uvedeným žalobkyňa nesúhlasí, nakoľko súčasťou predmetnej zápisnice z porady konanej dňa 17.06.2015 nebola žiadna tabuľka, tak ako to údajne malo byť v prípade porady dňa 10.06.2019. Klasifikačná porada, ktorá sa mala konať dňa 10.06.2019 bola poradou pre ukončenie trojročných odborov záverečnou skúškou, pričom bežnou praxou bolo, že sa na ňu pozývali len učitelia, ktorí v týchto odboroch učili. Z dokumentov, ktoré predložila konajúcemu súdu žalovaná, vyplýva, že prítomní a podpísaní na predmetnej porade sú aj pán W.. N. O. Y. F. W.. U.Á. E., ktorí však boli majstrami na študijnom odbore Grafik digitálnych médií, a preto sa predmetnej porady nemali zúčastniť. Pokiaľ ide Príkaz 9/P/2018 schválený dňa 31.08.2018, účinný dňa 01.09.2018, žalobkyňa nemá vedomosť o tom, že by sa plán čerpania dovoleniek vytvoril do konca januára roku 2019 v súlade s citovaným bodom (čl. 9 bod 6) Príkazu zo dňa 31.08.2018, napriek tomu že bola zástupkyňou riaditeľky žalovanej, a teda o vyhotovení takéhoto plánu čerpaní dovoleniek by určite bola informovaná. Žalobkyňa má za to, že na pojednávaní dňa 01.07.2020 došlo k preukázaniu skutočnosti, že k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru nedošlo. Na pojednávaní dňa 01.07.2020 vypovedal svedok G.. S., predseda zástupcov zamestnancov, ktorý uviedol: „Následne v auguste došlo zo strany žalobkyne k porušeniu pracovnej disciplíny; to sme prerokovávali niekedy začiatkom augusta, t.z. začiatkom augusta sme neprerokovali samotné skončenie pracovného pomeru, ale len porušenie pracovnej disciplíny v dôsledku čerpania dovolenky zo strany žalobkyne. Potom následne sa už nejaké zasadnutie nekonalo, to bolo asi všetko....Pokiaľ ide o listinu datovanú z 23.08.2019 označenú ako žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru, svedok potvrdzuje, že podpis je jeho, z 26.08.2019 avšak uvádza, že následne k prerokovaniu nedošlo. Vzhľadom na uvedenú výpoveď svedka pána G.. S., predsedu zástupcov zamestnancov je zrejmé, že k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany ZO OZ PŠaV pri SOS Veľký Krtíš (zástupcovia zamestnancov u žalovanej) nedošlo. Je síce pravdou, že následne svedok G.. S. na pojednávaní uviedol na otázku právnej zástupkyne žalovanej - či došlo k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou - že „vlastne došlo“. Takéto vyjadrenie svedka G.. S., však pôsobí nanajvýš nedôveryhodne, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že pár minút predtým presvedčivo počas svojej spontánnej výpovede uviedol konajúcemu súdu, že k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyne zo strany zástupcov zamestnancov nedošlo. Pokiaľ sú aj tvrdenia svedka pána G.. S. ohľadom toho, že koncom augusta sa G.. S., G.. Č. a riaditeľ žalovanej stretli v riaditeľni, kde mali prebrať okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyne, toto nemožno považovať za prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zástupcami zamestnancov v súlade s ustanovením § 74 Zákonníka práce. Rovnako nemohlo ísť o zákonné prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zástupcami zamestnancov, nakoľko

na tomto stretnutí boli prítomní len dvaja zástupcovia zamestnancov, pritom prítomnosť ďalších členov zástupcov zamestnancov na stretnutí absentuje. Za sporné žalobkyňa považuje, ako mohlo byť okamžité skončenie pracovného pomeru dňa 26.08.2019 prerokované, keď toto okamžité skončenie pracovného pomeru je datované až dňa 27.08.2019

Čo sa týka dôkazného prostriedku, ktorý žalovaná priložila k svojmu vyjadreniu, a to Evidencia rokovaní výboru odborovej organizácie, tento považuje žalobkyňa za absolútne nedôveryhodný a nepreukazujúci prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou.

15. Na (druhom) pojednávaní dňa 18.09.2020 žalovaná predložila listinné dôkazy - Vyhodnotenie dochádzky zamestnancov žalovaného za obdobie jún-september 2019; Registratúrny denník záznamov - doručené záznamy za obdobie jún-september 2019 a Registratúrny denník záznamov - odoslané záznamy za obdobie jún-september 2019.

15.1 Žalobkyňa uviedla, že ohľadom požadovaného petitu na náhradu mzdy si je vedomá, že počas PN žalobkyňa neprináleží náhrada mzdy avšak žiada, aby súd rozhodol medzitýmym, resp. čiastočným rozsudkom, kedy by rozhodol o tom, či došlo, alebo nedošlo k platnému skončeniu pracovného pomeru a až po právoplatnosti tohto výroku by upresnila požadovaný petít vo vzťahu k náhrade mzdy s tým, že nevylučuje, že potom bude navrhovať aj znalecké dokazovanie, čo sa týka výšky náhrady mzdy;

15.2 svedok W.. U. E. pri výsluchu uviedol, že je bývalým zamestnancom žalovaného, ako aj bývalým členom Výboru odborovej organizácie, ktorá pôsobila u žalovaného. S ním bol ukončený pracovný pomer na základe dohody s riaditeľom, kedy sa dohodli na ukončení pracovného pomeru k 30.06.2019. Ako člen Výboru odborovej organizácie pôsobil od začiatku jej vzniku (niekedy v roku 2018) až do ukončenia jeho pracovného pomeru (do 30.06.2019). Spôsob rokovania výboru odborovej organizácie upravoval štatút, ktorý bol vypracovaný a schválený. Tento štatút bol uložený u predsedu výboru, ktorý mal na starosti celú agendu. Tento štatút mali k dispozícii všetci členovia odborov a takisto aj vedenie školy. Čo sa týka činnosti Výboru odborovej organizácie, boli traja členovia a jeden kontrolór. Na rokovaníach sa zúčastňovali výlučne len členovia Výboru a kontrolór. Prax bola taká, že ak dal riaditeľ návrh na skončenie pracovného pomeru, zišli sa štyria v rámci výboru a to vždy v kancelárii predsedu výboru pána S., kde bola aj tlačiareň, tento návrh prerokovali a potom dali písomný dokument, resp. výstup o prerokovaní. Robili zápisnice jednak zo zasadnutia odborov ako takých, ako aj zápisnice zo zasadnutí členov Výboru Odborovej organizácie. Za jeho pôsobenia sa vždy robili zápisnice z prerokovaní. Takisto aj pokiaľ sa prerokovávalo jeho skončenie pracovného pomeru, musel sa robiť zápis. Všetko bolo vedené počítačovou formou - zápisy z rokovaní robieval vždy predseda. Aj keď zápisnica z rokovania predpísaná nie je, ale minimálne prezenčná listina sa musela vyhotoviť a podpísať. Prax bola taká, že vždy sa robila prezenčná listina a určite aj čo i len jede papier - výstup z prerokovania. Na prerokovanie sa vyžadovala nadpolovičná väčšina. Členom Výboru odborovej organizácie bol on, predseda pán S. a ďalší člen bol pán Č.. Ako kontrolór pôsobil pán O.. Pokiaľ ide o prax pri čerpaní dovolení, vždy sa vypisoval dovolenkový lístok, ktorý sa dal na podpis nadriadenému (v zásade zástupcovi riaditeľa). Väčšinou to bolo tak, že týždeň-dva po skončení školského roka bol ešte učiteľ v škole, aby si upratol veci a potom ten týždeň-dva pred začiatkom školského roka bol tiež v škole a medzi tým si čerpal dovolenku. Pokiaľ ide o podpis na prezenčnej listine z 10.06.2019, je jeho, avšak nesedí mu označenie „Prezenčná listiny z pracovnej porady“ a nadpis „Zápisnica z klasifikačnej porady“. Nevie, prečo by na klasifikačnej porade riešili dovolenky. K Plánu čerpania dovolenky na rok 2019 uviedol, že si nepamätá, že by sa niekedy predtým robilo niečo také (takú tabuľku nikdy predtým nevidel) - on osobne by si určite dovolenku nehlásil na posledný 52. týždeň v roku a prvý týždeň nasledujúceho roku, keď vedel, že s ním bude ukončený pracovný pomer. Svedok ďalej uviedol, že predtým ako mala žalobkyňa odovzdať agendu ho požiadala, aby jej vyčistil služobný počítač. Všetky dokumenty, s ktorými pracovala, musela mať aj vytlačené, takže pracovné dokumenty priamo v počítači neostali. Počítač bol vymazaný, ale vzhľadom na to, že ide o aplikáciu ASC, ide v podstate o aplikáciu do ktorej sa vstupuje, keď sa tam robí - ohlásením z počítača a vymazaním počítača však nedochádza k výmazu údajov v aplikácii ASC;

15.3 svedok Bc. Zdenko Košťal pri výsluchu uviedol, že pôsobil na škole ako zamestnanec a bol aj v odboroch ako kontrolór hospodárenia. Zúčastňoval sa schôdzí - či už členských schôdzí odborov, ako aj zasadnutí Výboru Odborovej organizácie. Výbor odborovej organizácie má troch členov - on členom nebol. K spôsobu ukončovania pracovných pomerov v rámci Výboru odborovej organizácie uviedol, že za jeho pôsobenia sa tak stalo dvakrát a vždy sa stretli v kancelárii predsedu pána S., ten oznámil členom výboru, že prišiel nejaký list, alebo žiadosť od riaditeľa školy - že má byť znižovaný stav. V kancelárii podpisovali prezenčnú listinu, alebo nejakú inú listinu, že boli prítomní. Výbor sa schádzal vždy v kancelárii predsedu výboru pána S. - len pokiaľ sa konalo zasadnutie, teda členská schôdza, tak, keďže išlo o viac ľudí, to sa konalo vo veľkej zasadačke. O tom, čo bolo predmetom zasadnutia

výboru sa vždy vyhotovovala nejaká listina, robil to pán predseda S.. Po tom, ako to vyhotovil, aj členovia Výboru Odborovej organizácie podpisovali samotný záznam z prerokovania. Na prijatie uznesení sa vyžadovala nadpolovičná väčšina, keďže boli traja, tak sú to v podstate 2/3-iny. On osobne, ako kontrolór, podpisoval sa na prezenčnú listinu ako prítomný a na záznamy len pokiaľ sa prejednávali nejaké veci týkajúce sa hospodárenia. Nepamätal si, že by na zasadnutiach členov výboru, resp. Výboru odborovej organizácie bol niekedy prítomný aj niekto iný ako člen Výboru, napr. riaditeľ. K ručne písomnej listine - agende Odborovej organizácie (č.l. 210) uviedol, že nič takéto predtým nevidel - vždy sa agenda písala na počítači a nevie, prečo by sa to malo písať ručne. Aj zápisnice, ktoré sa vyhotovovali z Výborov odborovej organizácie, boli vždy robené na počítači. Pokiaľ ide o Prezenčnú listinu z pracovnej porady z 10.06.2019 a Zápisnicu z klasifikačnej porady z 10.06.2019, uviedol, že podpis je jeho - čo sa týka samotnej Zápisnice z klasifikačnej porady, takýto program si on nepamätá, žeby bol prerokovaný - na tejto porade 10.06. si nepamätá, žeby sa nejaký plán čerpania dovoleniek riešil. Pokiaľ ide o exelovskú tabuľku, označenú ako Plán čerpania dovoleniek, uviedol, že takúto tabuľku nikdy nevidel. On si nikdy dovolenku neplánoval. Čo sa týka samotného čerpania dovolenky, uviedol, že nikdy nemohol nastúpiť na dovolenku bez toho, aby mu nadriadený podpísal dovolenkový lístok;

15.4 svedok G.. T. Č. pri výsluchu uviedol, že je členom Výboru odborovej organizácie, ktorým bol aj v čase, kedy sa ukončoval pracovný pomer pomer so žalobkyňou okamžitým skončením. Uviedol, že Výbor odborovej organizácie sa schádzal na viacerých miestach, najčastejšie to bol kabinet predsedu výboru- pána S., v ktorom sedí aj on. Je tam počítač, aj tlačiareň. Uviedol, že pokiaľ išlo o nejakého člena Výboru s ktorým sa mal končiť pracovný pomer, tak sa robila záznamová listina, jednak prezenčná, ako aj samotná listina. Pokiaľ išlo o nejakého bežného člena, tak sa len zapísalo do knihy záznamov prerokovanie. Ohľadom skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou uviedol, že riaditeľ ich listinou požiadal, aby sa vyjadrili k porušeniu pracovnej disciplíny žalobkyne. Takto to aj do knihy záznamu aj zaznamenali - nejaký dátum v auguste, prerokované porušenie pracovnej disciplíny. Keďže oni to mohli len prerokovať, záver z prerokovania bol taký, že „áno, došlo k porušeniu pracovnej disciplíny“. Svedok ďalej uviedol, že prerokovali Žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 23.08.2019. Nevedel sa však vyjadriť, prečo na predmetnej žiadosti (č.l. 71) nie je uvedené, že došlo k prerokovaniu, tak ako to bolo v prípade prerokovania Žiadosti o prerokovanie neospravedlnenej absencie z 06.08.2019 (č.l. 70 p.v.). Uviedol ďalej, že on bol (asi 01.07.2019) poverený zaznamenávať prerokovanie do knihy záznamov a jedno aj druhé do knihy záznamov zaznamenal. K samotnému prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru uviedol, že im bola predložená len žiadosť o prerokovanie -iné listiny im predložené neboli. Stretli sa už len dvaja členovia Výboru odborovej organizácie, nakoľko jeden člen výboru už nebol zamestnancom školy, teda nebol v pracovnom pomere. Bolo to v riaditeľni riaditeľa školy, ktorý nebol prítomný. Bol tam prítomný len on a pán S.. Po prerokovaní informovali riaditeľa o prerokovaní len ústne - že sa berie na vedomie ukončenie pracovného pomeru. Zápisnicu z prerokovania nevyhotovovali, keďže sa jednalo o radového člena ktorý nepožíva odborársku ochranu. Pamätal si, že nejakú začiatkom júna a v polovici júna 2019 bola nejaká porada. Žalobkyňu si na nich pamätal, avšak p. O.S. F.. E. nie. Spomenul si, že predmetom porady bol aj Plán čerpania dovoleniek - predchádzalo tomu to, že zástupca riaditeľa komunikoval s ním aj s inými zamestnancami pedagogickými zamestnancami plán čerpania dovoleniek s tým, že tento plán bol potom prednesený aj na porade s tým, že ak mal niekto ešte nejaké navrhované zmeny, mohol do toho vstúpiť. Napriek čerpaniu dovolenky svoj príchod na pracovisku počas dovolenky nezaevidoval;

15.5 svedok G.. U. L. pri výsluchu uviedol ohľadom skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou, že z jej strany im bol doručený nepodpísaný dovolenkový lístok, na čo upozornil riaditeľa školy s tým, že zasadli ako disciplinárna komisia, kde riešili najprv jej prvé absencie a vyzvali ju, aby bezodkladne nastúpila do zamestnania. Nakoľko nenastúpila, stretli sa znovu, kde už odporučili riaditeľovi školy skončenie pracovného pomeru so žalobkyňou. Potom bol on poverený pánom riaditeľom, aby šiel doručovať Okamžité skončenie pracovného pomeru. Išiel spolu s pánom L. a s pánom S. a žalobkyňu to doručovali v jej bydlisku. Žalobkyňu uviedol, že má na podpis dokument, ktorý si ona prečítala a potom povedala, že sa chce poradiť, zavrela dvere a už potom neotvorila. Vyslovene potvrdil, že žalobkyňa videla a bola oboznámená s listinou - s Okamžitým skončením pracovného pomeru- ktorej prevzatie mala potvrdiť podpisom. K praxi čerpania dovoleniek uviedol, že podmienkou nastúpenia na dovolenku bolo podpísanie dovolenkového lístka nadriadeným. Ohľadom porady dňa 10.06.2019 uviedol, že si ju pamätá, keďže bola jeho prvou u žalovanej, ktorú viedol. Bola tam aj žalobkyňa, aj p. O. a pán E.. Predmetom tejto porady bola klasifikácia a tiež sa riešil plán čerpania dovoleniek. On sám vyhotovil Zápisnicu z klasifikačnej porady. Prezenčnú listinu vyhotovovala sekretárka, takže ide určite o preklep. Svedok ďalej uviedol, že bolo štandardné, že na klasifikačných poradách sa riešil aj plán čerpania dovolenky. Plán čerpania dovolenky zostavovala mzdárka - pani Q.. Na zasadnutie disciplinárnej komisie

bola pani Č. a pán Č. privolaný ním - telefonicky, aby prišli do školy. Či si zaevidovali príchod do práce, nevedel uviesť;

15.6 svedkyňa Q. Č. pri výsluchu uviedla, že žalobkyňa bola PN. Potom poslala ukončenie PN a tiež vypísaný dovolenkový lístok, na ktorom bolo len meno, odkedy - dokedy žiada dovolenku a nič viac. Potom riaditeľ školy žiadal, aby žalobkyňa prišla, nakoľko v novembri 2018 mali inšpekciu a bolo potrebné získať nejaké podklady, pričom počítač, ktorý žalobkyňa odovzdala, neobsahoval požadované dokumenty ako zástupcu riaditeľa školy. Pán L. dal podnet riaditeľovi. Tieto skutočnosti t.z., že žalobkyňa PN ukončila a nenastúpila do zamestnania a nemala podpísanú dovolenku, oznámil riaditeľovi. Pán riaditeľ následne vymenoval disciplinárnu komisiu, predsedom bol zástupca riaditeľa - p. L., ďalším členom bol G.. Č. a tretím členom bola ona. Zasadli - vtedy sa jednalo o 3 dni neospravedlnenej absencie, spravili o tom záznam a navrhli riaditeľovi, aby vyzval žalobkyňu na nastúpenie do zamestnania. Vyzvali ju doporučeným listom s návratkou, ktorý neprevzala. Následne jej neospravedlnené absencie boli v počte 7 dní, vtedy zástupca riaditeľa znovu oznámil riaditeľovi, že žalobkyňa nenastúpila do zamestnania, znovu zasadla disciplinárna komisia, o čom urobili zápis a navrhli riaditeľovi, aby so žalobkyňou okamžite skončil pracovný pomer pre 7 dní neospravedlnenej absencie. Vyjadrila sa, že celkom iste žalobkyňa nebola zo strany zamestnávateľa, alebo jej vedenia nijakým spôsobom šikanovaná. K praxi čerpania dovolenky uviedla, že pokiaľ chce zamestnanec čerpať dovolenku, predloží vypísaný dovolenkový lístok na schválenie a na podpis svojmu nadriadenému - nástup na dovolenku je teda podmienený podpisom nadriadeného na dovolenkovom lístku. V období júl a august 2019 ona čerpala dovolenku v menšom rozsahu ako mala plánované, nakoľko musela vyradovať archív. Vtedy, keď prišli tie dovolenkové lístky a kedy sa tie veci diali, tam bola a celú písomnú dokumentáciu (zápisy z disciplinárnej komisie) vyhotovovala ona, zapisovala poštu a odovzdávala ju zástupcovi riaditeľa školy. Takisto ona pripravila listinu - Okamžité skončenie pracovného pomeru a bolo to dňa 27.08.2019. Znenie listiny jej diktoval riaditeľ a asi tam bol aj pán zástupca. Predmetnú listinu doručovali žalobkyňi pán S., F.. L. Y. F. L. u nej v bydlisku. Žalobkyňa si to prečítala a potom im to vrátila a odmietla podpísať. Druhý raz si to potom prevzala žalobkyňa osobne na pracovisku. Taktiež to bola ona, kto vyhotovoval listinu, ktorou bola žalobkyňa vyzvaná, aby nastúpila do zamestnania, doručovali jej to doporučené s návratkou, avšak nespomínala si, či bola nejakým spôsobom skrátená úložná lehota, počas ktorej si mohla túto zásielku žalobkyňa prevziať. Po nahliadnutí do registratúrneho denníka uviedla, že predmetná zásielka sa vrátila žalovanej dňa 05.08.2019 a 06.08.2019 to ona založila do spisu;

15.7 svedkyňa M. Q. pri výsluchu uviedla, že je zamestnaná ako učiteľka odborných ekonomických predmetov. Čo sa týka skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou, k tomu sa ona vyjadriť nevie - neriešila to. Potvrdila, že sa zúčastnila porady dňa 10.06.2019 - uviedla, že vždy sa koná na konci roka, kde sa rieši aj plán čerpania dovoleniek Potvrdila, že bola oboznámená aj s Plánom čerpania dovoleniek. V danom roku ona ešte za predchádzajúceho vedenia riaditeľke oznámila, že potrebuje ísť na dovolenku skôr, nakoľko 28.06.2019 mala nastúpiť na dovolenku na jachtu. Keďže sa medzičasom zmenilo vedenie, považovala za potrebné s touto skutočnosťou oboznámiť aj nové vedenie. Keď bola ona ešte zástupkyňa, pamätá si, že dovolenky sa bežne riešili v júni. Sama na poradách rozdávala aj dovolenkové lístky, nakoľko mala od mzdovej zamestnankyne informácie, kto má koľko nevyčerpaných dní dovolenky. Postup pri čerpaní dovolenky je taký, že je potrebné vypísať dovolenkový lístok, ktorý musí byť daný na podpis zástupcovi, ktorý to musí podpísať. Pokiaľ aj došlo k zmene, tak si telefonicky zistila, kedy bude vedúci v práci a prišla si to ešte pred zmenou dovolenky opraviť na dovolenkovom lístku - dodatočne nemenili nič, vždy mala všetko vopred odsúhlasené. Žalobkyňa jej spomínala v kabinete, že má zakúpenú dovolenku v Turecku. Pokiaľ ide o obdobie letných prázdnin roku 2019, uviedla, že niekedy v roku 2018 mali hĺbkovú kontrolu zo strany inšpekcie, kedy im boli vytknuté nedostatky, v podstate dvoma bodmi bola poverená ona. Keďže jej nebolo vysvetlené, akým spôsobom to má robiť, žiadala, aby zo strany bývalého vedenia jej boli poskytnuté informácie, ako má tieto úlohy splniť. Nový riaditeľ žiadal, aby bod, ktorý sa mal splniť v zmysle záverov inšpekcie bol vyhotovený počas letných prázdnin. Pokiaľ by to do konca augusta urobené nebolo, tak celý ďalší školský rok by boli v podstate vo vákuu a už by sa to nedalo urobiť v tom nasledujúcom školskom roku - zasa už len do konca augusta ďalšieho roka. Pokiaľ ide o daný problém, ktorý im bol vytknutý, tá úloha pre ňu sa týkala programu: Program finančnej gramotnosti, ktorý dostala za úlohu s tým, že nikto jej nevysvetlil, ako to má robiť. Ona sama si musela z internetu, z iných škôl pozrieť ako sa to robí. Potom zorganizovala celoškolskú poradu, zrejme predposledný augustový týždeň, kde vysvetlila kolegom aké podklady jej majú poskytnúť, aby to vedeli zosumarizovať. So žalobkyňou sedela v kabinete potom, ako ju odvolali - čiže v mesiaci máj a jún. Nepomínala si, že počas tohto obdobia so žalobkyňou riešila problematiku programu finančnej gramotnosti. Bol však koniec školského roka a zlá atmosféra v dôsledku zmeny vedenia, kedy bol v podstate personál školy rozdelený na dva tábory. Ona sama si hľadala aj iné možnosti na obdobné

pracovné pozície, v podstate chcela odísť zo školstva ako takého. Odchod zo školstva však zvažovala aj zo súkromných dôvodov;

15.8 Žalovaná záverom pojednávania uviedla, že netrvá na výsluchu (neprítomnej) P. Q..

16. V podaní doručenom súdu dňa 23.10.2020 žalobkyňa zotrvala na svojej argumentácii.

16.1 Nakoľko bola žalobkyňa priamo od dočasne povereného riaditeľa žalovanej informovaná, že s ňou nový riaditeľ školy už viac v škole nepočíta, a má byť s ňou skončený pracovný pomer výpoveďou z organizačných dôvodov, je nelogické že by si plánovala dovolenku na mesiac december 2019 alebo až január 2020. Poukázala na výpovede svedkov O.L. Y. E., ktorí si nepamätali, že by na porade 10.06.2019 bol riešený Plán čerpania dovoleniek a nikdy nevideli predmetnú tabuľku - Plán čerpania dovoleniek.

16.2 Uviedla ďalej, že na „hlavičke“ Zápisnice z porady zo dňa 10.06.2019 je uvedené, že je z klasifikačnej porady konanej dňa 10.06.2019, ale na Prezenčnej listine je uvedené, že je z pracovnej porady. Žalobkyňa má za to, že predmetná prezenčná listina je k tejto pracovnej porade priložená z celkom inej porady, a dátum k nej je len prispôsobený. Na žiadnej klasifikačnej porade sa nikdy neprerokovalo nič iné ako klasifikácia žiakov končiacich v učebnom odbore.

16.3 Ďalej žalobkyňa uviedla, že z výpovedí aj ďalších svedkov vyplynulo, že nečerpali dovolenky spôsobom, resp. v termínoch, aké sú uvedené v Pláne čerpania dovoleniek. Taktiež táto skutočnosť vyplýva aj z Registratúrneho denníka predloženého zo strany žalovanej - reálne čerpanie dovolenky zamestnancov žalovanej skoro v žiadnom prípade nekorešponduje s Plánom čerpania dovoleniek. Vedúca ekonomiky a prevádzky žalovanej G.. F. Q. sice vo svojom výsluchu tvrdila, že za nepedagogických zamestnancov vypracovala plán dovoleniek do osobitnej tabuľky, ktorú aj súdu predložila, avšak nepedagogickí zamestnanci boli uvedení v tabuľke s pedagogickými zamestnancami. Pritom sama G.. Q. uviedla, že nečerpala dovolenku v súlade s ňou vypracovanou tabuľkou Plán čerpania dovoleniek. Žalobkyňa má za to, že Plán čerpania dovoleniek bol vypracovaný len z dôvodu tohto súdneho konania, aby žalobkyni bolo preukázané porušenie interných predpisov. Bežnou praxou bolo, že dovolenky učiteľov resp. pedagogických zamestnancov sa čerpali cez letné prázdniny, kedy si pedagóg koncom júna, resp. začiatkom júla daného roka, podľa toho či bol triedny učiteľ alebo nie, vypísal dovolenkový lístok na celú dovolenku, ktorá bola v dĺžke 6 týždňov a odišiel na dovolenku. Nikdy sa nevyhotovoval žiadny Plán čerpania dovoleniek, ktorý v tomto súdnom konaní predložila žalovaná. Každý učiteľ a aj riaditeľ školy bol uzrozumený s tým, že dovolenky sa čerpajú od druhého týždňa mesiaca júl daného roka do predposledného týždňa mesiaca august daného roka. Samotný dovolenkový lístok žalobkyňa ako zástupkyňa riaditeľa viackrát podpisovala dodatočne až po skončení dovolenky jej podriadeného, a teda pedagogického zamestnanca školy, ktorý jej čerpanie dovolenky oznámil telefonicky. Dovolenkový lístok bol len formálna záležitosť.

16.4 Nový riaditeľ G.. U. Q. nastúpil do funkcie dňa 15.05.2019, jeho zástupca dňa 01.06.2019, pričom obaja boli zaneprázdnení, nakoľko počas tohto obdobia prebiehali ešte maturitné skúšky, záverečné skúšky učebných odborov, prijímacie skúšky, taktiež bolo potrebné spísať správy k vykonaným kontrolám. Je preto veľmi nepravdepodobné, aby sa zaoberali ani nie mesiac od nástupu na funkciu riaditeľa a len 10 dní od nástupu na funkciu zástupcu riaditeľa, s Plánom čerpania dovoleniek, ktorý na škole nikdy nebol realizovaný.

16.5 Čo sa týka listinného dôkazu - rukou napísaného zápisu z agendy ZO OZ PŠaV pri SOS Veľký Krtíš, v ktorom je uvedené, že dňa 26.08.2019 zástupcovia zamestnancov prerokovali okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyne, uviedla, že namieta tento dôkazný prostriedok predložený zo strany žalovanej - žalobkyňa od začiatku súdneho konania prostredníctvom písomných podaní, ako aj na pojednávaní uskutočnenom dňa 01.07.2020 namietala prerokovanie jej Okamžitého skončenia pracovného pomeru zástupcami zamestnancov a žiadala, aby v prípade, ak žalovaná disponuje listinou preukazujúcou, že k prerokovaniu došlo, aby túto konajúcejmu súdu predložila. Žalovaná tento dôkazný prostriedok - rukou napísaný zápis z agendy ZO OZ PŠaV pri SOS Veľký Krtíš predložila až po prvom uskutočnenom pojednávaní vo veci, kedy už boli vykonané výsluchy svedkov, a preto žalobkyňa považuje takéto kroky zo strany žalovanej za účelové a dôkazný prostriedok - rukou napísaný zápis z agendy ZO OZ PŠaV pri SOS Veľký Krtíš za dodatočne vytvorený s úmyslom žalovanej zhojiť svoj nezákonný postup vo vzťahu k žalobkyni.

16.6 Svedok U. E. (bývalý člen Výboru odborovej organizácie) uviedol, že sa nikdy nerobil záznam resp. zápis z agendy ZO OZ PŠaV pri SOS Veľký Krtíš spôsobom, akým to žalovaná deklaruje prostredníctvom dôkazného prostriedku rukou napísaného zápisu z agendy ZO OZ PŠaV pri SOS Veľký Krtíš. Svedok E. uviedol, že Výbor Odborovej organizácie svoju agendu, resp. listiny vyhotovoval vždy na počítači. Svedok E. sa vyjadril aj k tvrdeniu svedka S., že zápisnica z prerokovaní Výboru Odborovej organizácie nie je predpísaná, keď svedok E. uviedol, že zápisnica predpísaná nemusí byť, ale minimálne prezenčka

musí byť podpísaná, že sa zišli. Prax bola taká, že vždy sa robila prezenčná listina a určite aj čo i len 1 papier, nejaký výstup z prerokovania sa vyhotovoval. Zároveň svedok E. konkretizoval, akým spôsobom a kde prebiehali zasadnutia Výboru Odborovej organizácie, pričom uviedol, že tieto vždy prebiehali v kancelárii predsedu Výboru pána S. a nikdy na nich nebol prítomný štatutárny orgán žalovanej - riaditeľ.

16.7 Svedok O. potvrdil tvrdenia svedka E., keď uviedol, že Výbor sa schádzal vždy v kancelárii predsedu výboru pána S. a len pokiaľ sa konala členská schôdza, tak sa to konalo vo veľkej zasadačke. Tento svedok uviedol, že sa nikdy v praxi nestretol s podobnou listinou akou je zápis z agendy ZO OZ PŠaV pri SOS Veľký Krtíš - svedok Košťál naopak uviedol, že vždy sa to písalo na počítači.

16.8 Uvedené výpovede svedkov E. O. len deklarujú tvrdenia žalobkyne, že predložený dôkazný prostriedok zápis z agendy ZO OZ PŠaV pri SOS Veľký Krtíš je absolútne nedôveryhodný a nepreukazujúci prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru.

16.9 Žalobkyňa poukázala na Stanovy základnej organizácie OZ PŠ a V NA Slovensku, z ktorých vyplýva, že rokovanie výboru je uznášaniaschopné, ak sa rokovania zúčastní 2/3 väčšina členov a uznesenie je platné, ak zaň hlasuje nadpolovičná väčšina prítomných členov výboru. Poverený člen výboru vedie o rokovaní písomnú agendu. Podpisové právo má predseda. Za základnú organizáciu a výbor podpisuje dokumenty, stanoviská, vyjadrenia tak, že k pečiatke napíše čitateľne svoje meno, priezvisko, funkciu a pripojí svoj vlastnoručný podpis. Z uvedeného jednoznačne a nespochybniteľne vyplýva, že pokiaľ sú aj tvrdenia svedka G.. S. ohľadom toho, že koncom augusta sa G.. S., G.. Č. a riaditeľ žalovanej stretli v riaditeľni, kde mali prebrať okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyne, toto nemožno považovať za prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zástupcami zamestnancov v súlade s ustanovením § 74 Zákonníka práce. Samotný svedok G.. S. uviedol, že sa z predmetného stretnutia nevyhotovila zápisnica, nakoľko išlo len o rokovanie s riaditeľom, nie stretnutie zástupcov zamestnancov, teda nemohli vyhotoviť „odborársku listinu“.

16.10 Nedôveryhodnou sa javí byť skutočnosť, že v rámci bežnej praxe sa pri akomkoľvek rokovaní zástupcov zamestnancov vyhotovovala z rokovania riadna zápisnica napísaná na počítači, pričom práve pri prerokovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru takáto listina vyhotovená nebola. Taktiež nebola vyhotovená z tohto prerokovania ani žiadna prezenčná listina, ktorá bola vyhotovená pri akomkoľvek rokovaní zástupcov zamestnancov.

16.11 Rovnako nemohlo ísť o zákonné prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zástupcami zamestnancov, nakoľko na tomto stretnutí boli prítomní len dvaja zástupcovia zamestnancov, pritom prítomnosť ďalších členov zástupcov zamestnancov na stretnutí absentuje. Naopak nadbytočná, rozporuplná a taktiež v rozpore s účelom zákonného ustanovenia § 74 Zákonníka práce, je prítomnosť zamestnávateľa žalobkyne, resp. jeho štatutárneho orgánu (riaditeľa).

16.12 Nakoľko z Okamžitého skončenie pracovného pomeru vyplýva, že predmetný dokument bol vyhotovený až dňa 27.08.2019, je absolútne nemožné, aby táto listina bola prerokovaná zástupcami zamestnancov už dňa 26.08.2019, teda deň vopred, ako táto listina vôbec vznikla, ako v konaní účelovo tvrdí žalovaná.

16.13 Žalobkyňa ďalej uviedla, že ak žalovaná neuvádza súdu pravdu, predkladá súdu dôkazné prostriedky, ktoré žalobkyňa považuje za účelovo vykonštruované pre toto súdne konanie (Plán čerpania dovoleniek, rukou napísaný zápis z agendy ZO OZ PŠaV pri SOS Veľký Krtíš), následkom klamania sporovej strany o celom skutkovom základe jej procesného útoku musí byť vždy strata sporu.

16.14 Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo žalobkyňi doručené dňa 28.08.2019, nakoľko žalobkyňa ako zamestnanec osobne odmietla dňa 28.08.2019 prevziať Okamžité skončenie pracovného pomeru. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že nedošlo k prerokovaniu Okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zástupcov zamestnancov. Žalovaná nedodržala ani zákonom (§ 38 ods. 4 Zákonníka práce) stanovenú lehotu dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti o prerokovanie, kedy zákon stanovuje, že ak v uvedenej lehote nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo. Dňa 28.08.2019, kedy bolo Okamžité skončenie pracovného pomeru prostredníctvom zákonnej fikcie doručené, ešte neuplynuli dva dni odo dňa doručenia písomnej žiadosti o prerokovanie (odo dňa 26.08.2019), nakoľko uvedená lehota by bola dodržaná, v prípade ak by Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo žalobkyňi doručené až dňa 29.08.2019.

17. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 26.10.2020 taktiež zotrvala na svojej argumentácii. Uviedla, že žaloba je nedôvodná.

17.1 Žalobkyňa v období od 22.07.2019 do 31.07.2019 neoprávnene a v rozpore s ust. § 111 ods. 1 Zákonníka práce a v rozpore s Interným predpisom č. 9/P/2018 z 01.09.2018 čerpala dovolenku, následkom čoho závažným spôsobom porušila pracovnú disciplínu pre trvajúcu absenciu na pracovisku.

17.2 Spôsob čerpania dovoleniek u žalovanej potvrdili všetci svedkovia.

17.3 Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo vopred prerokované so zástupcami zamestnancov žalovanej, čo potvrdili G.. S. Y. G.. Č..

17.4 Žalovaná neukončila pracovný pomer so žalobkyňou v rozpore s dobrými mravmi a v tomto smere žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno.

17.5 Tvrdenia žalobkyne, že sa nezúčastnila porady dňa 10.06.2019 boli vyvrátené svedeckými výpoveďami zamestnancami žalovanej.

17.6 Svedkyňa W. je zaujatá, od 04.06.2019 je PN a preto nemohla mať relevantné informácie ani k porade zo dňa 10.06.2019.

17.7 Výpovede svedkov E. Y. O. sú nekonzistentné a vágne a títo svedkovia v čase ukončenia pracovného pomeru so žalobkyňou už neboli zamestnancami žalovanej. Svedok E. sa fakticky doznal, že obsah Stanov Odborovej organizácie nepozná a svedok O. uviedol, že listiny z rokovania Výboru Odborovej organizácie nepodpisoval.

17.8 Z predloženej dochádzky zamestnancov žalovanej vyplýva, že v období jún až august 2019 čerpali zamestnanci žalovanej dovolenku v rozsahu 92 % odsúhlaseného Plánu čerpania dovoleniek a je teda vylúčené, že by sa Plán čerpania dovoleniek nedodržiaval.

18. V podaní doručenom súdu dňa 20.11.2020 žalovaná i.a. uviedla, že v zmysle ust. § 74 Zákonníka práce sa vyžaduje len písomná forma žiadosti o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru. Výbor Odborovej organizácie v danom čase existoval a prerokoval okamžité skončenie jeho aktuálnymi členmi.

18.1 Žalovaná namietla aplikáciu zákonnej fikcie v zmysle § 38 ods. 4 Zákonníka práce, nakoľko si žalovaná predmetnú listinu dňa 28.08.2019 nezobrala do ruky a tiež vzhľadom na tvrdenie žalobkyne, že táto si listinu neodmietla prevziať. Taktiež zo svedeckých výpovedí nevyplýva, že svedkovia žalobkyni uviedli, že jej doručujú okamžité skončenie pracovného pomeru. Z obsahu priestupkového spisu vyplýva, že svedkovia L., L. Y. S. nemali vedomosť, aké listiny žalobkyni dňa 28.08.2019 doručovali a tiež to, že žalobkyňa neodmietla prevziať predmetnú listinu. Poukázala taktiež na následné správanie žalobkyne dňa 30.08.2019, kedy sa dostavila do sídla žalovanej a prevzala si Okamžité skončenie pracovného pomeru- nie je logické, prečo byt robila, ak by za platné doručenie okamžitého skončenia pracovného pomeru považovala už deň 28.08.2019. Taktiež poukázala na tvrdenia žalobkyne, že dňa 28.08.2019 mal byť na ňu vyvíjaný nátlak.

19. K predmetnému podaniu žalovaná priložila Čestné vyhlásenia zamestnancov žalovanej z 11.11.2020.

20. Dňa 27.11.2020 sa vo veci konalo (tretie) pojednávanie, na ktorom súd oboznámil sporové strany so zmenou predbežného právneho posúdenia zo strany súdu.

20.1 Žalobkyňa pri výsluchu uviedla, že 28.08.2020 bola doma a zazvonil zvonček. Otvorila dvere. Potom zastal výťah a videla, že z výťahu vystúpili najskôr pán S., potom pán L. Y. F. L.. Myslela si najprv, že ju prišli pozrieť. Potom však ku nej blízko pristúpil pán L., ktorý držal v ruke papiere a povedal jej- „Tu máš okamžité skončenie pracovného pomeru, podpíš mi to“. Ona tie papiere chytila, videla iniciály a tiež že ide o okamžité skončenie pracovného pomeru. Nevedela najskôr, ako má reagovať. Nechcela to prebrať. Nevedela ako im to má povedať. Chcela sa poradiť s advokátkou, preto tie papiere vrátila pánovi L., zavrela dvere s tým, že si potrebuje zavolať. Keďže sa oni potom domáhali, aby zasa otvorila dvere a advokátka jej nedvíhala, videla jediné riešenie zavolať políciu. Bola rozrušená, každopádne to však podpísať nechcela. Potom sa pozrela cez „kukátko“ a oni tam už neboli, teda odišli. Potom bola s advokátkou, ktorá jej povedala, že keďže už videla, čo jej doručujú a vrátila im to, tak došlo k doručeniu a je potrebné, aby to išla prevziať, aby mohla uplatňovať právne kroky. Preto išla 30.08.2019 do školy a osobne si listinu prevzala, čo potvrdila svojim podpisom a uviedla aj čas, kedy si ju prevzala.

20.2 Štatutár (riaditeľ) žalovanej - G.. U.Á. Q. pri výpovedi uviedol, že pri prerokovaní Okamžitého skončenia pracovného pomeru sa nachádzal v škole. Predniesol im u neho v riaditeľni o čo ide, a potom mu povedali, že môže odísť. Následne ich nechal u neho v riaditeľni, odišiel a potom ho zavolali späť. Nevedel, či to bola hodina, alebo aký dlhý čas - riešil so zástupcom školy nejaké veci. Nevedel, či predmetom ich rokovania bolo aj niečo iné. Uviedol ďalej, že keď ho odbory požiadajú, aby im nechal miestnosť, on s tým problém nemá, preto im svoju miestnosť prenechal, keď ho o to G.. S. požiadala. Prečo sa zasadnutie nekonalo v kabinete G.. S. nevedel - uviedol, že možno nechceli chodiť o poschodie vyššie. On to neriešil, keď ho požiadali, či im uvoľní kanceláriu, tak im ju poskytol. Následne odišiel preč. Potom mu pán Č. a pán S. (nevedel ktorý z nich alebo či obaja) povedali, že to bolo prerokované - nepamätal si, že by to bolo listinnou formou. Dali mu len tú žiadosť, kde to bolo

opečiatkované a podpísané, že to riešili. On mal za to, keďže mu to oznámili, že to prerokované bolo. Ohľadom čerpania dovolení potvrdil výpovede svedkov - vždy je nástup na dovolenku podmienený predchádzajúcim písomným súhlasom na dovolenkovom lístku. Uviedol ďalej, že bývalá riaditeľka bola odvolaná 14.05.2019 a nasledujúcim dňom bol on menovaný do funkcie riaditeľa školy. Keďže s veľa vecami nebol oboznámený a navyše bolo hektické obdobie (prijímacie pohovory, maturity), potreboval sa oboznámiť aj s kontrolami - chcel, aby žalobkyňa, ale aj iné kolegyne, boli počas prázdnin v robote a chcel riešiť závery Inšpekčných správ. Bola síce Inšpekčná správa, ktorá bola pomerne hrubá, avšak veľa vecí vyplynulo aj z rozhovoru s inšpektormi a on potreboval tieto veci vedieť. Pokiaľ ide o organizačné zmeny, ktoré majú hlavne dopad na počet pracovných miest a na úväzky, tieto sa každoročne riešia najmä v máji, aby uplynula prípadná výpovedná doba do konca augusta. Keďže sa to za minulého vedenia neriešilo, tak po nástupe do funkcie musel spočítať úväzky a vyvodiť záver, koľko kolegov bude potrebovať. Na základe tohto zistil, že niektorí kolegovia sú nadbytoční a preto sa robila organizačná zmena, kde vlastne vzišli ako nadbytoční aj svedkovia - E., O. Y. F. W.. Žalobkyňa nebola predmetom organizačnej zmeny. Pred zmenami sa stretol so žalobkyňou, ale nepamätá sa, že by sa o tomto so žalobkyňou rozprával - tieto skutočnosti uvádzal pánovi E. a pánovi O.. Následne, medzi 18.06.2019 a 25.06.2019 sa ešte len rozhodovalo, koho si ponechajú - bola tam aj jedna dôchodkyňa a nevedelo sa, či si ponechajú tú dôchodkyňu, alebo žalobkyňu. Pokiaľ išlo o prerokovania skončení pracovných pomerov z organizačných dôvodov, boli zo strany Odborovej organizácie predkladané písomné listiny, nakoľko pán E. bol člen Výboru odborovej organizácie a kvôli nemu musela byť robená zápisnica. Takto je to ako požiadavka kladená v Zákonníku práce, nakoľko pokiaľ nejde len o člena odborov, ale o člena výboru ako orgánu odborovej organizácie, musí byť predložené kladné stanovisko. Pokiaľ ide o žalovanou predložené listinné dôkazy - Čestné vyhlásenia zo dňa 11.11.2020 uviedol, že tieto pripravila žalovaná v spolupráci s ich právničkou. Jednotliví zamestnanci Čestné vyhlásenia podpisovali u seba v kancelárii a za jednu kolegyňou, ktorá u nich už nerobí, bol on osobne doma. Nikdy nenútil nikoho, aby podpisoval niečo proti svojej vôli.

21. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 08.12.2020 v zásade zotrvala na svojej predošlej argumentácii. Uviedla, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Doteraz vykonané dokazovanie považuje za dostačujúce a má za to, že vykonaným dokazovaním došlo k preukázaniu tvrdení žalobkyne ohľadom neplatnosti Okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 27.08.2019. Výpoveď štatutára žalovaného - G. U. Q., hodnotila ako nedôveryhodnú, nakoľko sa javí byť nanajvýš nepravdepodobné, že by riaditeľ žalovanej opustil svoju kanceláriu na požiadanie zástupcov zamestnancov, aby tam zástupcovia zamestnancov mohli prerokovať okamžité skončenie pracovného pomeru. Ohľadom fikcie doručenia a odmietnutie prevziať okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyňa poukázala na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. júla 2020, sp. zn.: 6Cdo/49/2020.

22. V podaní doručenom súdu dňa 09.12.2020 žalovaná taktiež zotrvala na svojej predošlej argumentácii. Navyše uviedla, že 28.08.2018 zo strany žalovanej nedošlo k platnému doručeniu písomnosti žalobkyni aj z toho dôvodu, že žiadna z osôb, ktoré doručovali predmetnú písomnosť, nedisponovali písomným poverením zo strany riaditeľa školy, ktoré by ich oprávňovalo doručiť žalobkyni akékoľvek písomnosti a žiadna z týchto osôb to ani nemá v pracovnej náplni.

23. Na (štvrtom) pojednávaní dňa 11.12.2020 vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi. Ďalšie dôkazné návrhy strany sporu nemali a v záverečných rečiach zhrnuli svoje tvrdenia a vyjadrili sa k vykonanému dokazovaniu. Súd následne rozhodol v zmysle § 214 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“).

24. Podľa § 23 písm. f) CSP na konanie v individuálnych pracovnoprávných sporoch a v sporoch z kolektívnych pracovnoprávných vzťahov, štrajku a výluky je príslušný Okresný súd Zvolen pre obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici.

25. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

26. Podľa § 214 ods. 1 a ods. 2 CSP, ak je to účelné, súd môže rozhodnúť najskôr len o základe alebo dôvode uplatneného procesného nároku medzitimným rozsudkom. Súd môže na návrh strany

medzitýmnym rozsudkom rozhodnúť, či tu je, alebo nie je právo, od ktorého celkom alebo sčasti závisí rozhodnutie vo veci samej.

27. Podľa § 262 ods. 3 CSP, ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

28. Podľa § 319 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré zamestnanec nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz; na tento účel je zamestnávateľ povinný poskytnúť súčinnosť, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

29. Podľa § 320 CSP, zamestnanec môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú.

30. Podľa čl. 10 druhá veta zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce (ďalej len ako „Zákonník práce“) v znení neskorších predpisov, odborové orgány sa zúčastňujú na pracovnoprávných vzťahoch vrátane kolektívneho vyjednávania.

31. Podľa § 11a prvá veta Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, zástupcovia zamestnancov sú príslušný odborový orgán, zamestnanecká rada alebo zamestnanecký dôverník.

32. Podľa 17 ods. 2 Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, právny úkon, na ktorý neudelil predpísaný súhlas príslušný orgán alebo zákonný zástupca alebo na ktorý neudelili predpísaný súhlas zástupcovia zamestnancov, právny úkon, ktorý nebol vopred prerokovaný so zástupcami zamestnancov, alebo právny úkon, ktorý sa neurobil formou predpísanou týmto zákonom, je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis.

33. Podľa 74 Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak sú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom a okamžité skončenie pracovného pomeru do dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedených lehotách nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

34. Podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

35. Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 4 a 5.

36. Podľa § 70 Zákonníka práce v znení účinnom do 18.11.2019, okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

37. Podľa § 77 Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

38. Podľa § 81 písm. b) a c) Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, zamestnanec je povinný najmä byť na pracovisku na začiatku pracovného času, využívať pracovný čas na prácu a odchádzať

z neho až po skončení pracovného času (písm. b) a dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený (písm. c).

39. Podľa § 111 ods. 1 Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, čerpanie dovolenky určuje zamestnávateľ po prerokovaní so zamestnancom podľa plánu dovoleniek určeného s predchádzajúcim súhlasom zástupcov zamestnancov tak, aby si zamestnanec mohol dovolenku vyčerpať spravidla vcelku a do konca kalendárneho roka. Pri určovaní dovolenky je potrebné prihliadať na úlohy zamestnávateľa a na oprávnené záujmy zamestnanca. Zamestnávateľ je povinný určiť zamestnancovi čerpanie aspoň štyroch týždňov dovolenky v kalendárnom roku, ak má na ne nárok, a ak určeniu čerpania dovolenky nebránia prekážky v práci na strane zamestnanca.

40. Podľa § 113 ods. 2 Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, ak si zamestnanec nemôže vyčerpať dovolenku v kalendárnom roku preto, že zamestnávateľ neurčí jej čerpanie, alebo pre prekážky v práci na strane zamestnanca, zamestnávateľ je povinný poskytnúť zamestnancovi dovolenku tak, aby sa skončila najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho roka. Ak zamestnávateľ neurčí zamestnancovi čerpanie dovolenky najneskôr do 30. júna nasledujúceho kalendárneho roka tak, aby zamestnanec vyčerpal dovolenku do konca tohto kalendárneho roka, čerpanie dovolenky si môže určiť zamestnanec. Toto čerpanie dovolenky je zamestnanec povinný oznámiť zamestnávateľovi písomne, najmenej 30 dní vopred; uvedená lehota môže byť so súhlasom zamestnávateľa skrátená.

41. Podľa § 144a ods. 6 Zákonníka práce v znení neskorších predpisov, o tom, či ide o neospravedlnené zameškanie práce, rozhoduje zamestnávateľ po prerokovaní so zástupcami zamestnancov.

42. Za nesporné medzi stranami sporu súd považoval najmä to, že:

42.1 od 01.09.2012 bola žalobkyňa so žalovanou v pracovnom pomere;

42.2 s účinnosťou od 01.09.2018 bola žalobkyňa menovaná do funkcie zástupkyne riaditeľky žalovanej;

42.3 16.05.2019 bol žalobkyňa odvolaná z funkcie zástupkyne riaditeľa a od 25.06.2019 ostala žalobkyňa PN a to až do dňa 21.07.2019;

42.4 ukončenie PN zaslala žalobkyňa žalovanej listom zo dňa 19.07.2019 a tento list prevzala žalovaná 22.07.2019;

42.5 dňa 19.07.2019 žalobkyňa zaslala žalovanej taktiež list - Oznámenie o čerpaní dovolenky, spolu s dovolenkovým lístkom, ktorý žalovaná taktiež prevzala dňa 22.07.2019;

42.6 dovolenkový lístok neobsahoval podpis nadriadeného žalobkyne;

42.7 v čase od 22.07.2019 do 31.07.2019 bola žalobkyňa na dovolenke v Turecku;

42.8 G.. U. L., zástupca riaditeľa školy zaslal 22.07.2019 poverenému riaditeľovi školy G.. U. Q. Podnet na prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny;

42.9 G.. Q. dňa 24.07.2019 menoval disciplinárnu komisiu za účelom prešetrenia konania žalobkyne, spočívajúceho v čerpaní dovolenky bez predchádzajúceho súhlasu nadriadeného v dňoch 22.07.2019 - 24.07.2019;

42.10 dňa 24.07.2019 disciplinárna komisia v zmysle § 114a ods. 6 Zákonníka práce skonštatovala, že žalobkyňa sa dopustila závažného porušenia pracovnej disciplíny a navrhla poverenému riaditeľovi školy G.. U. Q., aby vyzval žalobkyňu na nástup do zamestnania;

42.11 dňa 24.07.2019 žalovaná vyzvala žalobkyňu na nástup do zamestnania, v ktorom bola žalobkyňa poučená o povinnosti nástupu do práce, o neakceptovaní dovolenky a o možnosti ukončiť pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny - túto výzvu žalobkyňa v odbernej lehote neprevzala;

42.12 dňa 31.07.2019 žalobkyňa zaslala žalovanej list s názvom: Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti a preukaz o trvaní dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 31.07.2019, ktorý žalovaná prevzala dňa 01.08.2019;

42.13 dňa 01.08.2019 G.. U. L. zaslal poverenému riaditeľovi školy G.. Q. podnet na prešetrenie konania žalobkyne;

42.14 dňa 06.08.2019 G.. Q. menoval disciplinárnu komisiu za účelom prešetrenia ďalších absencií žalobkyne, celkovo za obdobie od 22.07.2019 do 30.07.2019;

42.15 disciplinárna komisia dňa 06.08.2019 skonštatovala, že žalobkyňa sa dopustila závažného porušenia pracovnej disciplíny a navrhla poverenému riaditeľovi školy G.. U. Q. okamžite ukončiť pracovný pomer so žalobkyňou;

42.16 dňa 06.08.2019 poverený riaditeľ G.. Q. zaslal G.. T. S., predsedovi Výboru Odborovej organizácie, žiadosť o prerokovanie absencií žalobkyne - Výbor absencie prerokoval, čo vyplýva z písomného potvrdenia na žiadosti o prerokovanie;

42.17 dňa 14.08.2019 žalobkyňa prevzala list od žalovanej, v ktorom žalovaná zaslala žalobkyni výplatnú pásku za mesiac júl 2019, v zmysle ktorej vyplýva, že žalovaná žalobkyni udelila sedem dní neospravedlnenej absencie a zároveň, že žalobkyni bola krátená dovolenka;

42.18 dňa 15.08.2019 žalobkyňa zaslala žalovanej list s názvom: Žiadosť o vysvetlenie zo dňa 15.08.2019, v ktorej je uvedené, že udeleniu neospravedlnenej absencie nerozumie a oznámila, že čerpala dovolenku za rok 2018, pretože jej do 30.06.2019 nebola zamestnávateľom určená, a tým dodržala ustanovenia Zákonníka práce. Žiadala preto o prehodnotenie udelenia neospravedlnenej absencie - tento doporučený list žalovaná prevzala dňa 22.07.2019;

42.19 dňa 23.08.2019 poverený riaditeľ školy G.. Q. zaslal G.. S. žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktorú G.. S. prevzal dňa 26.08.2019;

42.20 dňa 28.08.2019 prišiel zástupca riaditeľa žalovanej - G.. U.Á. L. spolu s ďalšími dvomi kolegami žalobkyne (P. L. Y. G.. S.) pred dvere bytu žalobkyne za účelom doručovania písomnosti- Okamžité skončenie pracovného pomeru, prevzatie ktorého dokumentu žalobkyňa nepotvrdila podpisom;

42.21 dňa 30.08.2019 žalobkyňa v sídle žalovanej osobne prevzala dokument- Okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27.08.2019;

42.22 dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru bola dlhodobá absencia za dni 22.07.-31.07.2019;

42.23 dňa 02.09.2019 žalobkyňa zaslala žalovanej listinu - Oznámenie o trvaní na ďalšom zamestnávaní - oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 03.09.2019;

42.24 v liste zo dňa 12.09.2019 - Žiadosť o vysvetlenie - odpoveď žalovaná odpovedala žalobkyni, že nemá záujem naďalej žalobkyňu zamestnávať z dôvodu, že sa jedna o závažné a nečestné konanie zo strany žalobkyne;

42.25 dňa 25.09.2019 sa konalo výberové konanie na funkciu riaditeľa žalovanej, na ktoré bola žalobkyňa pozvaná listom s názvom Pozvánka na výberové konanie zo dňa 16.09.2019, a na ktorom sa žalobkyňa nezúčastnila. Na výberové konanie boli prihlásení len dvaja kandidáti - žalobkyňa a G.. U. Q..

43. Za sporné medzi stranami sporu súd považoval najmä to :

43.1 či medzi žalobkyňou a žalovanou bolo dohodnuté, že v dňoch od 22.07.2019 do 31.07.2019 mala žalobkyňa povolenie čerpať dovolenku;

43.2 či žalobkyňa v dňoch od 22.07.2019 do 31.07.2019 čerpala dovolenku v súlade so zákonom, internými predpismi žalovanej a v súlade so zaužívanou praxou na škole žalovanej;

43.3 či sa žalobkyňa dopustila závažného porušenia pracovnej disciplíny s oprávnením žalovanej platne okamžite skončiť so žalobkyňou pracovný pomer;

43.4 či bolo okamžité skončenie pracovného pomeru vopred prerokované s Odborovou organizáciou a či bola Odborová organizácia uznášaniaschopná;

43.5 či pri doručovaní (listiny Okamžité skončenie pracovného pomeru) dňa 28.08.2018 bol na žalobkyňu vyvíjaný nátlak;

43.6 či G.. S., G.. L. Y. P. L. vedeli, akú listinu žalobkyni dňa 28.08.2019 žalobkyni doručujú;

43.7 či mala žalobkyňa vedomosť, akú listinu jej dňa 28.08.2019 G.. S., G.. L. Y. P. L. doručujú;

43.8 či G.. S., G.. L. Y. P. L. mali poverenie doručovať žalobkyni listinu Okamžité skončenie pracovného pomeru;

43.9 či dňa 28.08.2019 nastali účinky doručenia listiny Okamžité skončenie pracovného pomeru;

43.10 či došlo k platnému skončeniu pracovného pomeru pre prípadné konanie žalovanej v rozpore s dobrými mravmi;

43.11 či žalovaná mohla voči žalobkyni uplatniť kumulatívne sankciu krátenia dovolenky a sankciu okamžitého skončenia pracovného pomeru;

43.12 či sa dňa 10.06.2019 uskutočnilo stretnutie zamestnancov školy, vrátane žalobkyne, kde bol prerokovaný plán čerpania dovoleniek na obdobie od 06 -12/2019, čím si mala žalovaná splniť svoju povinnosť v zmysle § 113 ods. 2 Zákonníka práce určiť žalobkyni čerpanie dovolenky za rok 2018.

44. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výsluchom riaditeľa žalovanej G.. U.Á. Q., výsluchmi svedkov IA.. T. S., G.. N. W., P. E. L.P., G.. F. Q., W.. U. E., W.. N. O., G.. T. Č., G.. U. L., Q. Č., M. Q. a listinnými dôkazmi: Pracovnou zmluva zo dňa 01.09.2012 medzi žalovaným ako zamestnávateľom a žalobkyňou ako zamestnancom; Dohodou zo dňa 25.09.2013 o zmene pracovných podmienok medzi žalobkyňou a žalovaným; Pracovná zmluva zo dňa 30.06.2014 medzi žalobkyňou a žalovaným; Menovaním do funkcie zástupkyne riaditeľky školy; Ukončením dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 19.07.2019; Čerpaním dovolenky zo dňa 19.07.2019 (s dokladom o doručení žalovanej); Dovolenkovým lístkom z 19.07.2019; Oznámením o uložení zásielky

zo dňa 26.07. 2019; Potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti a preukaz o trvaní dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 31.07.2019 (s dokladom o doručení žalovanej); Potvrdením o dočasnej neschopnosti zo dňa 31.07.2019; Výplatnými lístkami žalobkyne za obdobie jún 2019 a júl 2019; Žiadosťou zo dňa 15.08.2019 o vysvetlenie (s dokladom o doručení žalovanej); Potvrdením o oznámení o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 28.08.2019; kópiami fotografií; Okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 27.08.2019; Oznámením zo dňa 02.09.2019 o trvaní na ďalšom zamestnávaní (s dokladom o doručení žalovanému); Žiadosťou o vysvetlenie - odpoveď zo dňa 12.09.2019; Internou norma žalovaného - Pracovný poriadok č. 2/P/2018; Pozvánkou na výberové konanie zo dňa 16.09.2019; Záznamom z hospitácie; Ukončením dočasnej pracovnej neschopnosti z 19.07.2019; Čerpaním dovolenky z 19.07.2019; Podnetom na prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny; Menovaním disciplinárnej komisie a odstúpenie podnetu na prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny zo dňa 24.07.2019; Zápisom disciplinárnej komisie pri SOŠ, Poľná 10. 990 01 Veľký Krtíš zo dňa 24.07.2019; Výzvou na nastúpenie do zamestnania zo dňa 24.07.2019 (s podacím poštovým lístkom zo dňa 25.07.2019; Podnetom na prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny zo dňa 01.08.2019; Menovaním disciplinárnej komisie a odstúpenie podnetu na prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny zo dňa 06.08.2019; Zápisom disciplinárnej komisie zo dňa 06.08.2019; Žiadosťou o prerokovanie neospravedlnenej absencie zo dňa 06.08.2019; Žiadosťou o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 23.08.2019; Zápisnicou z klasifikačnej porady pedagogických zamestnancov pre triedy III. E a II. D konanej dňa 10.06.2019; Prezenčnou listinou z pracovnej porady pedagogických zamestnancov školy, konanej dňa 10.06.2019; Plánom dovoleniek na rok 2019; Zápisnica z rokovania s odborovou organizáciou zo dňa 14.06.2019; Zmluvou o zájazde zo dňa 30.01.2019 medzi cestovnou kanceláriou invia.sk, s.r.o. ako obstarávateľom zájazdu a žalobkyňou ako objednávateľom zájazdu; Vyhodnotením dochádzky žalobkyne za obdobie od 01.12.2018 do 31.12.2018; Dovolenkovým lístkom žalobkyne zo dňa 20.12.2018; Protokolom z odovzdania kancelárie riaditeľa školy; Internou normou žalovaného číslo príkazu: 9/P/2018 - Príkaz o pracovnom čase a dovolenke zamestnanca zamestnávateľa Stredná odborná škola Veľký Krtíš; Záznamom o oboznámení zamestnancov s vnútorným predpisom; Pozvánkou na výberové konanie od rady školy pri SOŠ, Poľná 10, Veľký Krtíš adresovaný žalovanej zo dňa 16.09.2019; Registratúrnym denníkom spisov SOŠ V. Krtíš; Prerokovaním výpovedí zamestnancov v zmysle § 63 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce; Záznamom inšpektorátu práce B. Bystrica zo dňa 29.10.2019; Správou o výsledku školskej inšpekcie číslo:66003/2018-2019; Agendou Základnej organizácie OZ PŠaV na Slovensku pri SOŠ V. Krtíš za obdobie od 01.07.2019 do 25.06.2020; Oznámením o vzniku základnej organizácie Odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy zo dňa 31.10.2018; Registračným listom FO žalobkyne zo dňa 02.09.2019; Stanovami Základnej organizácie OZ PŠ a V na Slovensku zo dňa 22.10.2018; Ukončením členstva zo dňa 28.08.2019; Zápisnicou z hodnotenia výchovno-vzdelávacích výsledkov žiakov v školskom roku 2014/2015 zo dňa 17.06.2015; Prezenčnou listinou z pracovnej porady pedagogických zamestnancov konanej dňa 17.06.2015; Žiadosťou o vymazanie Základnej organizácie OZ z evidencie zo dňa 02.01.2017; Dohodou o pracovnej činnosti č.2/2020 zo dňa 03.06.2020 medzi Regionálnou veterinárnou a potravinovou správou Veľký Krtíš ako zamestnávateľom a zamestnancom G.. D. Q.; Oznámením o zaradení občana do evidencii uchádzačov o zamestnanie; Opatrením prijatým na odstránenie nedostatkov zistených ŠŠI počas inšpekcie zo dňa 09.01.2019; Opatreniami prijatými na odstránenie nedostatkov zistených ŠŠI počas inšpekcie zo dňa 28.01.2019; Zoznamom splnených opatrení ku kontrole č.13-2018 zo dňa 28.02.2019; Súborom odoslaných a doručených záznamov; Doručovacím zošitom OVZP SOŠ zo dňa 22.07.2019; Doručovacím zošit' OVZP SOŠ zo dňa 01.08.2019; Poverením výkonom činnosti koordinátora finančnej gramotnosti; Zápisnicou z porady z 10.06.2019; Prezenčná listina z 10.06.2019; Vyhodnotením dochádzky zamestnancov žalovaného za obdobie jún, júl, august 2019; Registratúrnym denníkom záznamov - doručené záznamy za obdobie jún-september 2019; Registratúrnym denníkom záznamov - odoslané záznamy za obdobie jún-september 2019; Priestupkovým spisom Okresného úradu V. Krtíš, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OÚ-VK-OVVS-2019/007378; Plánom a čerpaním dovolenky za obdobie jún 2019- august 2019 a čestnými prehláseniami zamestnancov žalovanej.

45. Pokiaľ strany sporu v priebehu konania spochybňovali význam a silu jednotlivých vykonaných dôkazov na návrh protistrany, súd konštatuje, že v zmysle čl. 15 CSP žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Súd dôkazy hodnotil v súlade s § 191 CSP podľa svojej úvahy a to každý jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Pri dokazovaní a pri hodnotení dôkazov sa súd zamerával najmä na tie otázky, ktoré boli medzi stranami sporné a súčasne išlo o otázky, ktoré mali pre vec podstatný význam. Vzhľadom na početnosť a rozsiahlosť jednotlivých podaní sporových strán, ich rozsiahlych skutkových

tvrdení ako aj na množstvo predložených resp. zabezpečených listinných dôkazov, súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011, v zmysle ktorého „všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania“. Súd v tejto súvislosti taktiež poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 8. októbra 1997, sp.zn. I.ÚS 64/1997, N 50/1997, v zmysle ktorého „princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi a súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takému rozhodnutiu vedú.“ Obdobné stanovisko vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. Apríla 2008, sp.zn. 3 Cdo/50/2008, v zmysle ktorého „súd nevykoná dôkazy, ktoré nie sú pre posúdenie veci relevantné a nemôžu smerovať k zisteniu skutočností predvídaných skutkovou podstatou právnej normy, ktorú treba na danú vec aplikovať. Súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania.“

46. Súd konštatuje, že žalobkyňa podala žalobu na kauzálne ako aj miestne príslušnom súde a to v rámci dvojmesačnej zákonnej lehoty podľa § 77 Zákonníka práce (pracovný pomer sa mal skončiť 28.08.2019 resp. 30.08.2019 a žaloba bola tunajšiemu súdu doručená dňa 23.10.2019).

47. Meritum sporu tvorí otázka platnosti, resp. neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Pre (v zmysle Zákonníka práce) platné skončenie pracovného pomeru so zamestnancom na základe okamžitého skončenia pracovného pomeru sa vyžaduje kumulatívne splnenie nasledovných podmienok :
47.1 na okamžité skončenie pracovného pomeru so zamestnancom musí existovať samotný dôvod, resp. dôvody (§ 68 ods. 1 Zákonníka práce);

47.2 v prípade, že u zamestnávateľa pôsobia zástupcovia zamestnancov (11a Zákonníka práce), zamestnávateľ musí (vopred - pred skončením pomeru so zamestnancom) doručiť zástupcovi zamestnancov písomnú žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenie pracovného pomeru (§ 74 Zákonníka práce);

47.3 v prípade, že u zamestnávateľa pôsobia zástupcovia zamestnancov, musia títo prerokovať okamžité skončenie pracovného pomeru ešte pred tým, ako zamestnávateľ doručí zamestnancovi okamžité skončenie pracovného pomeru (§ 17 ods. 2 a § 74 Zákonníka práce), alternatívne, ak k prerokovaniu zástupcami zamestnancov nedôjde, musí byť okamžité skončenie pracovného pomeru doručené zamestnancovi až po uplynutí dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľa zástupcovi zamestnancov o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru (§ 74 Zákonníka práce);

47.4 samotné okamžité skončenie pracovného pomeru musí byť v písomnej forme;

47.5 v okamžitom skončení pracovného pomeru musí byť skutkovo vymedzený jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom a

47.6 okamžité skončenie pracovného pomeru musí byť doručené zamestnancovi v rámci zákonom určenej lehoty podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce, t.z. že výkon oprávnenia okamžite skončiť pracovný pomer so zamestnancom môže zamestnávateľ realizovať len v rámci subjektívnej lehoty dva mesiace (od kedy sa o dôvode dozvedel), resp. v rámci objektívnej lehoty 1 roka (od kedy dôvod vznikol).

48. Nebolo sporné (a súd mal tiež z vykonaného dokazovania za preukázané), že :

48.1 u žalovanej pôsobí ako zástupca zamestnancov Odborová organizácia (č.l. 212 a č.l. 222-224);

48.2 Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo v písomnej forme (č.l. 71 p.v. a 72);

48.3 v Okamžitom skončení pracovného pomeru bol skutkovo vymedzený dôvod okamžitého skončenia (č.l. 71 p.v. a 72);

48.4 žalovaná dňa 23.08.2019 písomne požiadala Odborovú organizáciu o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou pre závažné porušenie pracovnej disciplíny z dôvodu dlhodobej (7-dňovej) absencie žalobkyne v práci od 22.07.2019 až do 31.07.2019 (č.l.71);

48.5 písomnú žiadosť o prerokovanie prevzal zástupca Odborovej organizácie (Ing. Terek) dňa 26.08.2019 (č.l. 71);

48.6 Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo žalobkyňi doručené v rámci dvojmesačnej subjektívnej lehoty podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce (č.l. 72) - sporný bol len konkrétny dátum doručenia - 28.08.2019 resp. 30.08.2019.

49. Žalobkyňa tvrdila, že v dňoch od 22.07.2019 do 31.07.2019 čerpala dovolenku v súlade so zákonom a so zaužívanou praxou na škole žalovanej a teda neexistoval dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru. Po vykonanom dokazovaní a právnom zhodnotení veci dospel súd k záveru, že s týmto tvrdením žalobkyne sa nie je možné stotožniť. Žalobkyňa ako zamestnanec mala povinnosť zdržovať sa na pracovisku podľa § 81 písm. b) a c) Zákonníka práce. Ako zamestnanec mala samozrejme právo aj na čerpanie dovolenky. Čerpanie dovolenky však v zmysle § 111 ods. 1 Zákonníka práce určuje zamestnávateľ. Pokiaľ žalobkyňa argumentovala tým, že mala právo si sama určiť čerpanie starej dovolenky z roku 2018, nakoľko jej čerpanie tejto dovolenky neurčila žalovaná do 30.06.2019, súd konštatuje, že aj za predpokladu, že by čerpanie starej dovolenky za rok 2018 skutočne žalovaná žalobkyňi neurčila do 30.06.2019, mohla si žalobkyňa sama určiť čerpanie len v súlade s § 113 ods. 2 Zákonníka práce a tiež s čl. 9 bod 11 Internej normy žalovaného - číslo príkazu: 9/P/2018 - Príkaz o pracovnom čase a dovolenke zamestnanca zamestnávateľa Stredná odborná škola Veľký Krtíš (č.l. 115-120) tak, že to musela žalovanej oznámiť najmenej 30 dní vopred, čo sa však v danom prípade nestalo - žalobkyňa čerpanie dovolenky od 22.07.2019 oznámila žalovanej listom zo dňa 19.07.2019, ktorý bol žalovanej doručený až 22.07.2019, teda ku dňu čerpania dovolenky (č.l. 13). Dovolenkový lístok, ktorý žalobkyňa žalovanej zaslala, neobsahoval podpis (súhlas) jej nadriadeného, čo je v priamom rozpore s čl. 9 bod 2, bod 8 Internej normy žalovaného číslo príkazu: 9/P/2018 - Príkaz o pracovnom čase a dovolenke zamestnanca zamestnávateľa Stredná odborná škola Veľký Krtíš (č.l. 115-120). S predmetným interným predpisom pritom žalobkyňa bola preukázateľne oboznámená (č.l. 121). Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že žalobkyňa nečerpala dovolenku v súlade so Zákonníkom práce ani s internými predpismi žalovanej. Vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo ani tvrdenie žalobkyne, že bežnou praxou v škole žalovanej bolo, že sa dovolenkové lístky podpisovali aj späťne - v podstate zo všetkých svedeckých výpovedí vyplýva priamy opak a síce že nástup na dovolenku je podmienený písomným súhlasom nadriadeného (podpísaním dovolenkového lístku). Rovnako tak vypovedala aj G. W., bývalá riaditeľka, ktorej sa žalobkyňa už vo februári 2019 zverila s tým, že v lete pôjde na dovolenku do Turecka - v tejto súvislosti súd konštatuje, že informovanie bývalej riaditeľky o chystanej dovolenke neznamena ešte dodržanie vyššie uvedeného postupu pred nástupom na dovolenku. Tiež je potrebné súhlasiť s argumentáciou žalovanej, že vo februári 2019 ešte žalobkyňi nevzniklo oprávnenie určiť si čerpanie starej dovolenky za rok 2018. Odsúhlasené čerpanie dovolenky v termíne 22.07.2019 - 31.07.2019 žalobkyňou nevyplýva ani z Plánu čerpania dovolení (č.l. 86 p.v.), ktorý mal byť schválený na porade dňa 10.06.2019, tak ako to tvrdila žalovaná a ako vypovedali, resp. čestne prehlásili niektorí svedkovia. Na základe uvedeného potom súd dospel k záveru, že žalovaná (po zaujatí zhodného stanoviska disciplinárnu komisiou a po prerokovaní Odborovou organizáciou dňa 06.08.2019) oprávnené žalobkyňi udelila 7 dní neospravedlnenej absencie na pracovisku a samotný dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru daný bol, nakoľko v zmysle čl. 16 bod 1 písm. h) a aa) Internej normy žalovaného - Pracovný poriadok č. 2/P/2018 (č.l. 22-39), ktorý bol pre žalobkyňu záväzný, je závažným porušením pracovnej disciplíny neospravedlnená neprítomnosť na pracovisku v trvaní jeden a viac dní a tiež čerpanie dovolenky bez predchádzajúceho súhlasu nadriadeného. Podľa čl. 7 ods. 1 písm. c) predmetného Pracovného poriadku možno pracovný pomer ukončiť okamžitým skončením. Podľa čl. 7 ods. 3 skončenie pracovného pomeru vykonáva žalovaná v zmysle platných právnych predpisov. Podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce pritom so zamestnancom možno okamžite skončiť pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Neospravedlnená absencia zamestnanca v práci môže byť pre zamestnávateľa dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny podľa § 68 ods. 1 ZP (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.04.2011, sp.zn. 5 Cdo 81/2010). Reťazová a dlhodobá neprítomnosť na pracovisku (absencia) je dôvodom na postup podľa § 68 ods. 1 písm. b) ZP v podobe okamžitého skončenia pracovného pomeru (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19.03.2014, sp.zn. 1 CoPr 1/2014). Súd tak dospel k záveru, že dlhodobá absencia žalobkyne na pracovisku 7 dní (ktorý záver vyvodila aj disciplinárna komisia žalovanej a tiež Odborová organizácia) je závažným porušením disciplíny a to nielen v zmysle Pracovného poriadku, ale aj v súlade s ustálenou súdnou praxou a dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobkyňou daný bol. V tejto súvislosti je irelevantné, aké možné sankcie Pracovný poriadok (č.l. 33) za závažné porušenie pracovnej disciplíny ukladá, nakoľko Zákonník práce (právny predpis vyššej sily) za závažné porušenie pracovnej disciplíny umožňuje okamžite skončiť so zamestnancom pracovný pomer - navyiac, samotný Pracovný poriadok v článku 7 tiež pripúšťa ako možnosť skončenia pracovného pomeru okamžité skončenie. Z toho istého dôvodu súd považoval za irelevantnú námietku žalobkyne, že bola kumulatívne postihnutá aj krátením dovolenky - ide totiž o oprávnenie zamestnávateľa v zmysle § 109 Zákonníka práce a to bez ohľadu, či v dôsledku neoprávnenej absencie súčasne aj skončí pracovný pomer so zamestnancom. Neospravedlnením zameškaním práce je neprítomnosť zamestnanca len vtedy, ak ju

zamestnávateľ kvalifikoval ako neospravedlненú a ak s jeho stanoviskom vyslovili súhlas zástupcovia zamestnancov, pričom uvedené platí nielen pre účely krátenia dovolenky, ale pre všetky prípady, keď je medzi účastníkmi pracovnoprávneho vzťahu rozhodujúce, či neprítomnosť zamestnanca v práci je ospravedlненým alebo neospravedlненным zameškaním práce (rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 21.01.2014, sp.zn. 6 Co 190/2013). Záverom súd poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa bola PN od 25.06.2019 - teda odvtedy, ako sa dozvedela, že riaditeľ G.. Q. s ňou už nepočíta (24.06.2019) ako so zamestnancom, a teda jej reálne hrozila výpoveď z organizačných dôvodov (pre nadbytočnosť), pričom počas PN sa na žalobkyňu vzťahoval zákaz výpovede (§ 64 Zákonníka práce). Súdu sa javí prinajmenej ako zvláštne, že PN žalobkyňa ukončila v čase odcestovania na dovolenku do Turecka a hneď po návrate z Turecka bola žalobkyňa opäť PN.

50. Spornou medzi stranami bola otázka, či dňa 26.08.2019 došlo k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru Výborom Odborovej organizácie. Zákonník práce, pokiaľ ide o samotný akt prerokovania okamžitého skončenia pracovného pomeru, nevyžaduje predpísanú formu, t.z. že k prerokovaniu môže dôjsť aj v ústnej forme (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.09.2010, sp.zn. 5 Cdo 140/2010). To však nemení nič na závere, že k samotnému prerokovaniu vopred dôjsť musí, nakoľko ide o hmotnoprávnu podmienku platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 03.04.2014, sp. zn. 3MCdo 14/2013, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.10.2012, sp. zn. 4 Cdo 160/2012 a taktiež rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 72/2006, sp. zn. 1 M Cdo 2/2008, sp. zn. 5 Cdo 255/2008 a sp. zn. 5 Cdo 140/2010).

51. Žalobkyňa namietala, že k prerokovaniu ani nemohlo platne dôjsť, nakoľko prerokovania sa za Výbor Odborovej organizácie mali zúčastniť len G.. S. (predseda) a G.. Č. (člen). Z vykonaného dokazovania (výsluchy G.. Q., G.. Č.G., G.. S. Y. W.. E.) vyplýva, že okamžité skončenie pracovného pomeru mal prerokovať Výbor Odborovej organizácie v zložení dvoch členov (G.. S. Y. G.. Č.), pričom v danom období Výbor Odborovej organizácie tretieho člena nemal, nakoľko s dovtedajším tretím členom - W.. U. E. bol pomer k 30.06.2019 ukončený. Podľa Stanov Odborovej organizácie (č.l. 222-224) je Výbor Odborovej organizácie zložený z 3 členov a rokovanie výboru je uznášaniashopné, ak sa rokovania zúčastní 2/3 väčšina členov a uznesenie je platné, ak zaň hlasuje nadpolovičná väčšina prítomných členov výboru. Pokiaľ W.. E. Y. W.. O.S. uvádzali, že sa v rámci Výboru Odborovej organizácie schádzali štyria, treba uviesť, že W.. O. nebol členom Výboru odborovej organizácie, ale len kontrolórom. Z uvedeného vyplýva, že v kompletnom zložení má Výbor Odborovej organizácie podľa Stanov troch členov a na platné prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru by postačovala v zásade prítomnosť dvoch členov (G.. S. Y. G.. Č. v danom prípade). Vzhľadom na uvedené preto súd túto námietku žalobkyne nevyhodnotil ako dôvodnú.

52. Žalobkyňa žiadala (už od počiatku konania), aby žalovaná predložila dôkaz o predmetnom prerokovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru Odborovou organizáciou. Už na prvom pojednávaní (01.07.2020) vyslovila obavu, že by žalovaná mohla tento dôkaz v priebehu sporu dotvoriť a z uvedeného dôvodu aj podmieňovala súhlas na vykonanie výsluchov svedkov na pojednávaní neexistenciou zápisnice alebo záznamu z prerokovania, s ktorými sa chcela najskôr (pred výsluchmi) oboznámiť, ak by existovali. Žalovaná spočiatku uviedla, že k prerokovaniu došlo len ústnou formou, nakoľko zákon nepredpisuje na prerokovanie písomnú formu. S touto argumentáciou v zásade možno súhlasiť, avšak vzhľadom na listinné dôkazy predložené v súdnom spise mal o tom, či k prerokovaniu skutočne došlo, pochybnosti aj súd a to najmä s poukazom na odlišnosti v listinách nachádzajúcich na (i) č.l. 70 p.v. - Žiadosť o prerokovanie neospravedlnenej absencie zo dňa 06.08.2019 (kde okrem dátumu je vyslovene uvedený text o tom, že k prerokovaniu s Odborovou organizáciou došlo) a (ii) č.l. 71 - Žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 23.08.2019 (kde je len uvedený dátum 26.08.2019 a text deklarujúci len prevzatie predmetnej písomnosti). Žalovaná v tejto súvislosti poukázala na to, že vec skúmal už aj Inšpektorát práce, ktorý nezistil žiadne porušenie. Z listinného dôkazu Záznam inšpektorátu práce B. Bystrica zo dňa 29.10.2019 (č.l. 159 p.v. - 161) vyplýva, ktoré konkrétne dokumenty žalovaná Inšpektorátu predložila a nie je medzi nimi žiadna zápisnica resp. záznam o prerokovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru - teda ani neskôr predložený listinný dôkaz žalovanej- Agenda Základnej organizácie OZ PŠaV na Slovensku pri SOŠ V. Krtíš za obdobie od 01.07.2019 do 25.06.2020 (č.l. 210). Súdu sa nejaví ako logické, že by žalovaná tento záznam písomnej agendy (z prerokovania) nepredložila Inšpektorátu práce už v tom čase, keďže žalovaná pred Inšpektorátom práce obhajovala zákonnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, kde sa vyžaduje i.a. jeho prerokovanie Odborovou organizáciou. Na prvom pojednávaní sa riaditeľ žalovanej nevedel

vyjadriť k tomu, či z prerokovania bola vyhotovená zápisnica alebo záznam (pozn. súdu - doslovne uviedol, že „takouto listinou zatiaľ nedisponuje“). Svedok G.. T. S., ktorý bol a stále je predsedom Výboru Odborovej organizácie, pri svojom výsluchu uviedol, z prerokovania nevyhotovili zápisnicu ani záznam preto, že zápisnica nie je predpísaná. Ani v predchádzajúcich prípadoch, keď sa prerokovávali skončenia pracovného pomeru, nevyhotovovali zápisnice o takýchto prerokovaniach. Ako predseda Výboru Odborovej organizácie pritom G.. S. musí byť znalý jej Stanov (č.l. 222-224), v zmysle ktorých má poverený člen viesť o rokovaní Výboru Odborovej organizácie písomnú agendu a preto sa súdu javí ako prinajmenej zvláštne, že súdu pri výsluchu neuviedol to, že o rokovaní sa vykonal zápis do agendy (pozn. súdu - ručne vyhotovené listinný dôkaz na č.l. 210 - predložený žalovanou dňa 16.07.2020, teda až po skončení prvého pojednávania). Z výpovede svedka G.. Č., člena Výboru Odborovej organizácie pritom vyplýva, že mal byť poverený (asi od 01.07.2019) vyhotovením tejto písomnej agendy. Keďže od 01.07.2019 mal Výbor Odborovej organizácie len dvoch členov (G.. Č. a predsedu G.. S.), je nepochybné, že G.. Č. mohol poveriť na túto písomnú agendu len predseda Výboru - G.. S.. Ako už bolo uvedené, ten sa pri výsluchu ale nezmienil o tom, že takáto (ručne písaná) agenda sa vyhotovila a že tam prerokovanie bolo zaznamenané. Stanovy sú pritom účinné už od 22.10.2018 a teda písomnú agendu mal Výbor Odborovej organizácie vyhotovovať už od roku 2018. To, že sa písomná agenda z rokovaní Výboru Odborovej organizácie aj písomne vyhotovovala, avšak v inej forme, potvrdili svedok W.. U. E., ako bývalý člen Výboru Odborovej organizácie a tiež svedok W.. N. O., ktorý sa rokovaní Výboru Odborovej organizácie zúčastňoval ako kontrolór, ktorí zhodne uviedli, že z rokovaní Výboru sa vždy robila prezenčná listina a čo i len jede papier - výstup z prerokovania. Všetko pritom bolo vedené počítačovou formou. Zasadali v kabinete G.. S., kde bol počítač i tlačiareň a tieto zápisy z rokovaní robieval vždy predseda G.. S.. Nikdy sa táto agenda nepísala ručne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že listinný dôkaz žalovanej - Agenda Základnej organizácie OZ PŠaV na Slovensku pri SOŠ V. Krtíš za obdobie od 01.07.2019 do 25.06.2020 (č.l. 210) - predložený súdu až 16.07.2020, bol účelovo a späťne vyhotovený žalovanou, s cieľom podporiť jej skutkové tvrdenia a v čase samotného prerokovania okamžitého skončenia pracovného pomeru, ani v nasledujúcom období (a to ani v čase, kedy sa okamžitým skončením pracovného pomeru zaoberal Inšpektorát práce), tento listinný dôkaz neexistoval.

53. Po vykonanom dokazovaní dospel súd taktiež k záveru, že dňa 26.08.2019 k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru Výborom Odborovej organizácie nedošlo. Ako už súd skôr uviedol, vzhľadom na listinné dôkazy predložené v súdnom spise pred prvým pojednávaním, mal súd pochybnosti o tom, či k prerokovaniu skutočne došlo, nakoľko na rozdiel od prerokovania neospravedlnenej absencie dňa 06.08.2019, čo vyplýva z listinného dôkazu na č.l. 70 p.v. (na Žiadosti o prerokovanie neospravedlnenej absencie zo dňa 06.08.2019 je vyslovene uvedený text o tom, že k prerokovaniu s Odborovou organizáciou došlo), samotné prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru dňa 26.08.2019 z listinného dôkazu na č.l. 71 nevyplýva (na Žiadosti o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 23.08.2019 je uvedený dátum 26.08.2019 a text deklarujúci len prevzatie predmetnej písomnosti). To, či skutočne k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru Výborom Odborovej organizácie došlo potom mohol preukázať výsluch dvoch jeho členov - G.. S. Y. G.. Č.. Svedok G.. S., predseda Výboru Odborovej organizácie však pri výsluchu uviedol, že začiatkom augusta neprerokovali samotné okamžité skončenie pracovného pomeru, ale len porušenie pracovnej disciplíny v dôsledku čerpania dovolenky zo strany žalobkyne. Vyslovene uviedol, že následne potom sa už nejaké zasadnutie nekonalo. Toto tvrdenie pritom zopakoval aj na výzvu súdu, keď po nahliadnutí do spisu opätovne uviedol, že prerokovali predmetnú žiadosť o prerokovanie neospravedlnenej absencie zo 06.08.2019, avšak pokiaľ ide o listinu datovanú z 23.08.2019, označenú ako Žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru, svedok potvrdil, že k jej prerokovaniu nedošlo. Až na otázku právneho zástupcu žalovanej, či skutočne došlo k prerokovaniu aj žiadosti o skončenie pracovného pomeru svedok uviedol: „Máte pravdu, došlo.“ Takúto zmenu výpovede, na základe fakticky navádzajúcej otázky právneho zástupcu žalovanej, súd potom hodnotil ako nedôveryhodnú. Navyiac, na otázky sudcu - kedy, kde a s kým došlo k prerokovaniu, nevedel svedok vierohodne odpovedať - svedok G.. S. uviedol, že to bolo koncom augusta, dátum presne nevedel uviesť. Nevedel uviesť ani v akých hodinách to bolo - či to bolo doobeda, alebo poobede. Nevedel ani uviesť, či je jeho príchod na pracovisko zaznamenaný v dochádzkovom systéme žalovaného. Uviedol, že to bolo v riaditeľni, kde bol prítomný on, G.. Č. a o riaditeľ G.. Q., ktorý predniesol žiadosť a oni to mohli len prerokovať - nemohli to ani schváliť, ani zamietnuť. Záznam o tom sa nevyhotovil (pozn. súdu - k záznamu vid' predchádzajúci bod odôvodnenia). Naopak, svedok a druhý člen Výboru, G.. Č.G., uviedol, že dňa 26.08.2019 sa stretli už len dvaja členovia Výboru Odborovej organizácie - bolo to v riaditeľni G..

Q., ktorý ale nebol prítomný; bol tam prítomný len on (pozn. súdu - G.. Č.) a pán G.. S.. Výpoveď svedka G.. Č. je teda v priamom rozpore s výpoveďou G.. S., keď G.. S. mal uviesť, že prerokovanie prebehlo tak, že riaditeľ školy (G.. Q.) bol prítomný a predniesol žiadosť o prerokovanie, kým G.. T. Č. uviedol, že riaditeľ školy G.. Q. v škole ani nebol. Podľa názoru súdu ide o tak závažné rozpory vo výpovediach dvoch (a jediných) členov Výboru Odborovej organizácie, ktoré rozpory spolu so závermi vyplývajúcimi zo spontánnej výpovede G.. S. (opakovane uviedol, že k prerokovaniu dňa 26.08.2018 nedošlo) celkom jednoznačne preukazujú to, že k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru Výborom Odborovej organizácie dňa 26.08.2019 nedošlo. Tento záver tiež posilňujú svedecké výpovede bývalého člena Výboru - W.. E. a bývalého kontrolóra W.. O., ktorí jednoznačne potvrdili, že z rokovaní sa vždy vyhotovila minimálne prezenčná listina a aspoň jeden papier (výstup) a to vždy v počítačovej forme, čo sa však v tomto prípade nestalo. Listiny pritom vždy pritom vyhotovoval G.. S. a to vždy vo svojom kabinete, kde aj rokovania prebiehali, nakoľko tam bol počítač aj tlačiareň. Prečo sa malo predmetné rokovanie dňa 26.08.2019 uskutočniť práve v riaditeľni G.. Q., G.. S., G.. Č. a ani riaditeľ G.. Q. vierohodným spôsobom nevysvetlili. Tvrdenie G.. Q., že sa asi členom Výboru Odborovej organizácie nechcelo ísť o poschodie vyššie, do kancelárie G.. S., vo svetle už uvedených skutočností, neobstojí.

54. Aj v prípade, že k prerokovaniu okamžitého skončenie pracovného pomeru zástupcami zamestnancov nedôjde, zákon pripúšťa, že okamžité skončenie pracovného pomeru bude platné, avšak len za predpokladu, že okamžité skončenie pracovného pomeru bude doručené zamestnancovi až po uplynutí dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľa zástupcovi zamestnancov o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru (§ 74 Zákonníka práce). Pri dokazovaní sa preto súd osobitne zameril na zistenie skutočného okamihu doručenia listiny - Okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyni. Žalovaná tvrdila, že dňa 28.08.2018 G.. L.. P.. L. Y. G.. S. nemali poverenie na doručovanie predmetnej písomnosti žalobkyni v jej bydlisku. (Okrem otázky - „čo tam potom robili“?) súd konštatuje, že toto tvrdenie žalovanej je v priamom rozpore so svedeckou výpoveďou G.. U. L., ktorý výslovne uviedol, že bol poverený riaditeľom G.. Q., aby išiel doručovať okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyni. Rovnako tvrdenie žalovanej, že žalobkyňa nevedela, akú písomnosť jej uvedení páni doručujú a že ani oni nemali vedomosť, akú listinu žalobkyni dňa 28.08.2019 doručujú, je v priamom rozpore so svedeckou výpoveďou G.. U. L., ktorý pri výsluchu uviedol, že žalobkyňa videla a bola oboznámená s listinou - s Okamžitým skončením pracovného pomeru- ktorej prevzatie mala dňa 28.08.2019 potvrdiť podpisom. G.. L., P.. L. ako aj žalobkyňa zhodne uviedli, že žalobkyňa potom, ako sa oboznámila, čo jej doručujú, vrátila G.. L. listinu späť a zatvorila dvere a viac neotvorila. Takisto svedkyňa Q. Č. pri výsluchu uviedla, že žalobkyňa si doručované písomnosti prečítala a potom im to vrátila a odmietla podpísať. Takéto konanie žalobkyne súd vyhodnotil ako odmietnutie prevziať predmetnú listinu Okamžitým skončením pracovného pomeru, v dôsledku čoho nastali účinky doručenia predmetnej listiny žalobkyni už dňom 28.08.2019 v zmysle § 38 ods. 4 Zákonníka práce, podľa ktorého účinky doručenia nastanú aj zmarením doručenia pre konanie alebo opomenutie zo strany zamestnanca. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery vyplývajúce z Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. júla 2020, sp. zn.: 6Cdo/49/2020, s ktorými sa súd prvej inštancie stotožňuje a podľa ktorých odmietnutie prevzatia písomnosti je v princípe aktívne alebo pasívne konanie zamestnanca pri doručovaní - napr. zamestnanec listinu preberie a roztrhá, zamestnanec vyhlási, že sa so zamestnávateľom odmieta rozprávať o prevzatí výpovede a nič nepodpíše, alebo na listinu napíše, že ju nepreberá a pod.. Na druhej strane, ak by aj aplikovanie účinkov doručenia podľa § 38 ods. 4 Zákonníka práce v danom prípade neprichádzalo do úvahy (žalobkyňa v podstate listinu prevzala a potom ju vrátila), logicky by potom musel byť prijatý záver, že účinky doručenia nastali rovnako dňom 28.08.2019 a to faktickým prijatím predmetnej listiny. Pokiaľ ide listinný dôkaz na č.l. 19 p.v., z ktorého vyplýva, že predmetnú listinu (Okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 27.08.2019) žalobkyňa prevzala dňa 30.08.2019, tak žalobkyňa logicky vysvetlila, prečo sa 30.08.2019 do sídla žalovanej dostavila - jej právnik je povedal, že účinky doručenia už nastali 28.08.2019 a že je potrebné predmetnú listinu zabezpečiť za účelom následného podniknutia právnych krokov. To, že žalobkyňa si prišla dňa 30.08.2019 prevziať listinu, ktorú už predtým dňa 28.08.2019 odmietla prevziať svojim faktickým konaním (vrátením listiny a zatvorením dverí), nemení nič na skutočnosti, že účinky doručenia nastali už dňa 28.08.2019. Nakoľko k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru Odborovou organizáciou nedošlo (z dôvodov uvedených vyššie) a nakoľko dňa 28.08.2018 (keď nastali účinky doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyni) ešte neuplynula lehota dvoch pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti o prerokovanie (26.08.2019) v zmysle zákonnej fikcie (§ 74 Zákonník práce), súd vyvodil záver, že k platnému skončeniu pracovného pomeru so žalobkyňou na základe okamžitého skončenia pracovného pomeru nedošlo.

55. Vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené, s prihliadnutím na návrh žalobkyne na rozhodnutie podľa § 214 ods. 2 CSP a nakoľko to tiež súd v zmysle § 214 ods. 1 považoval za vhodné a hospodárne, rozhodol (najskôr) medzitýmnym rozsudkom o základe (dôvode) uplatneného nároku (výrok I.). Po vyriešení otázky, či došlo alebo nedošlo k platnému skončeniu pracovného pomeru sa potom ďalej súd bude zaoberať aj nárokom žalobkyne na náhradu mzdy (v tejto súvislosti žalobkyňa nevyklúčila ani návrh na znalecké dokazovanie). V zmysle § 262 ods. 3 CSP súd rozhodne o trovách v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch (výrok II.).

56. Záverom súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania nebolo preukázané konanie žalovanej v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že okamžitým skončením pracovného pomeru sa ju žalovaná snažila zbaviť možnosti uchádzať sa vo výberovom konaní o funkciu riaditeľa školy, tieto skutočnosti v spore žalobkyňa nepreukázala. Z listinných dôkazov vyplýva, že na výberové konanie bola riadne pozvaná. Nebolo pritom sporné, že sa výberového konania nezúčastnila a to na základe vlastného rozhodnutia.

57. Nebolo tiež v spore preukázané, že by dňa 28.08.2019 zástupca riaditeľa žalovanej G. U. L. spolu s P. L. a G. S. vyvíjali na žalobkyňu nátlak a nútili ju podpísať doručenie Okamžitého skončenia pracovného pomeru - žalovaná aj predmetní svedkovia tieto tvrdia od počiatku popierali a tvrdenia žalobkyne o nátlaku sa tak v spore nepreukázali, čo na druhej strane znamená, že doručenie Okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyňi dňa 28.08.2019 nebolo pod nátlakom a nebolo tak neplatné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.